

Opinnäytetyö Turun AMK

Liiketoiminnan logistiikka

Kuljetus-, varastointi- ja logistiikkapalvelujen kehittäminen

2012

Ida Aalto

TOIMINIMEN PERUSTAMINEN

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ AMK | TIIVISTELMÄ

Turun ammattikorkeakoulu

Liiketoiminnan logistiikka | Kuljetus-, varastointi- ja logistiikkapalvelujen kehittäminen

2012 | Sivumäärä

Helena Rantanen

Ida Aalto

TOMINIMEN PERUSTAMINEN

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, mitä toiminimen perustaminen vaaditaan. Työ koostuu yleisestä teoriasta yrittäjyydestä, mikä sisältää tietoja siitä, mitä yrittämisessä vaaditaan ja mitä yrityksen perustamiseen sisältyy. Opinnäytetyössä kerrotaan myös, kuka sopii yrittäjäksi. Lisäksi työssäni on käytännön osio, joka on tehty kyselynä yrittäjille.

Kyselyllä selvitettiin yrittäjien sukupuoli ja ikäryhmä. Kyselyn avulla haluttiin selvittää yrityksen ikä, yritysmuoto ja yrityksen työntekijämäärä. Kyselyssä kysyttiin myös yrittäjän mielipidettä yrittäjyyden helppoudesta tai haastavuudesta, mistä yrittäjä on saanut apua yrityksen perustamiseen ja oliko yritysidean suunnitteleminen helppoa. Lisäksi haluttiin tietää, mistä yrittäjä on hakenut rahoitusta ja miten helppoa rahoituksen saaminen oli. Sekä kyselyssä selvitettiin, onko yrityksen kirjanpito ulkoistettu ja mitä vakuutuksia ja turvia yrityksellä ja yrittäjällä on. Lopuksi yrittäjät saivat antaa vapaasti palautetta yrittäjyyttä harkitsevalle.

Suurin osa yrittäjistä koki yrittäjyyden, rahoituksen saamisen sekä yritysidean tekemisen erittäin helpoksi, helpoksi tai neutraaliksi. Kaikkien yritysten kirjanpito oli ulkoistettu, ja vakuutuksia ja turvia oli kaikilla yrittäjillä. Moni yrittäjä suositteli yrittäjäksi ryhtymistä, jos on valmis sitoutumaan työhönsä kokopäiväisesti.

ASIASANAT:

Toiminimi, yritykset, yrittäjyys, yrittäjät, yritystoiminta.

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Business Logistics | Development of Transport, Storage and Logistics Services

2012 | Total number of pages

Helena Rantanen

Ida Aalto

FOUNDING A COMPANY

The aim of this thesis was to find out what is needed to found a company. The thesis consists of general theory about entrepreneurship, what is needed to become an entrepreneur, what is included in founding a company and who can be an entrepreneur and also a research part which is a questionnaire to entrepreneurs.

In the questionnaire sex and age of the entrepreneur were asked. Also it was wanted to know the age of company, form of business and number of employees. Entrepreneurs' views about being an entrepreneur, where help to establish a company was found and how easy to plan the company idea was also asked in questionnaire. Then it was asked where the entrepreneur got financing and how easy it was. In addition it was found out whether the company's accounting was outsourced and what kind of insurances and securities there are to a company and an entrepreneur. In the end entrepreneurs had the opportunity to give open feedback to people who consider entrepreneurship.

Most of the entrepreneurs that were surveyed thought entrepreneurship, getting finance and planning the company idea was very easy, easy or neutral. Accounting of the company was outsourced in all companies and all entrepreneurs had insurances and securities. Several entrepreneurs thought that it is worth establishing a company if you are ready to commit to your work full-time.

KEYWORDS:

Company, companies, enterprise, entrepreneurs, entrepreneurship

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 YRITTÄJYYS	7
2.1 Yrittäminen	7
2.2 Yrittäjä	10
3 YRITYSMUODOT	11
3.1 Toiminimi	11
3.2 Osakeyhtiö	11
3.3 Avoin yhtiö	12
3.4 Kommandiittiyhtiö	13
3.5 Osuuskunta	13
4 YRITYSIDEA	15
4.1 Toiminta-ajatus	15
4.2 Liikeidea	15
4.3 Liiketoimintasuunnitelma	18
5 RAHOITUS JA KIRJANPITO	20
5.1 Rahoitus	20
5.1.1 Tulorahoitus	20
5.1.2 Pääomarahoitus	20
5.1.3 Yritystuet	21
5.1.4 Starttiraha	21
5.2 Kirjanpito	22
5.2.1 Peruskirjanpito	22
5.2.2 Kirjanpitomenetelmän valinta	23
6 VEROTUS	25
6.1 Arvonlisävero	25
6.2 Verovelvollisuus	25
6.3 Jako pääoma- ja ansiotuloon	25
7 VAKUUTUKSET JA TURVAT	27
7.1 Yrittäjän eläkevakuutus YEL	27
7.2 Yrittäjän työttömyysturva	27
7.3 Yrittäjän työterveyshuolto	28

7.4 Yrittäjän päiväraha	28
7.5 Yrittäjän muu sosiaaliturva	28
7.6 Vapaaehtoiset vakuutukset	29
8 KYSELY YRITTÄJILLE	30
8.1 Kyselyn taustaa	30
8.2 Kyselyn vastaukset	31
9 JOHTOPÄÄTÖKSET	43
10 POHDINTA	44
LÄHTEET	45
KYSELY 2012, YRITTÄJILLE	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

LIITTEET

Liite 1. Kysely yrittäjille

KUVIOT

Kuvio 1. Yritykset toimialoittain 2010	8
Kuvio 2. Yritysten koko ja määrä 2010	9
Kuvio 3. Liikeidea ja sen osa-alueet	16
Kuvio 4. Yrityksen perustamisen vaiheet	18
Kuvio 5. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien ikäjaukama	31
Kuvio 6. Kyselyyn osallistuneiden yritysten yritysmuoto	32
Kuvio 7. Kyselyyn osallistuneiden yritysten ikä	33
Kuvio 8. Kyselyyn osallistuneiden yritysten työntekijämäärä	34
Kuvio 9. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien saama apu eri tahoilta	35
Kuvio 10. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide yrittäjyyden haastavuudesta	36
Kuvio 11. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide yristysidean (sisältäen toiminta-ajatuksen, liikeidean ja liiketoimintasuunnitelman) suunnittelemisesta	37
Kuvio 12. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide rahoituksen saamisesta	38
Kuvio 13. Kyselyyn osallistuneiden yritysten saamat rahoitukset	39
Kuvio 14. Kyselyyn osallistuneiden yrityksiä vakuutukset ja turvat	40

TAULUKOT

Taulukko 1. Työlliset ammattiaseman mukaan koko Suomessa ja Vakka-Suomessa 2009

10

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytteen tarkoituksena on toimia ohjeena ihmiselle, joka aikoo perustaa yrityksen ja jonka yritysmuotona tulee olemaan toiminimi, sekä toimia oppaana itselleni, jos oman yrityksen aion perustaa. Työssäni kerron yleisesti yrittäjyydestä sekä millainen toiminimi on yritysmuotona. Käsittelen myös, mikä on yritysidea ja mitä se sisältää. Lisäksi kerron työssäni yrityksen rahoituksesta, kirjanpidosta ja verotuksesta. Käsittelen tässä opinnäytteessäni myös yrityksen ja yrittäjän vakuutuksia ja turvia. Opinnäytteeni tavoitteena on auttaa ymmärtämään, mitä yritystoiminta sisältää, kun yritystoiminnan muotona on toiminimi.

Työni on suunnattu ihmisille, jotka harkitsevat toiminimen perustamista. Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi toiminimen perustamisen, koska haluan itse perustaa yrityksen, jonka muotona olisi toiminimi. Halusin selvittää yritysmuodoista juuri toiminimeä, koska se sopii parhaiten yksinyrittäjälle ja sen perustaminen on yksinkertaisinta ja edullisinta. Suoritin käytännön osion opinnäytetyössäni kyselynä yrittäjille Vakka-Suomen alueella. Vakka-Suomeen kuuluu Kustavi, Laitila, Pyhäranta, Taivassalo, Uusikaupunki ja Vehmaa. Tällä alueella toimii myös Ukipolis Oy, joka palvelee Vakka-Suomen seutukunnan yritys ja elinkeinotoimintaa. Ukipolis tarjoaa apua yrittämiseen, yritystoiminnan kehittämiseen, rahoitukseen sekä yritystukiin liittyvissä asioissa. He ovat apuna yritystoiminnan kaikissa vaiheissa ja palvelu on henkilökohtaista, tasapuolista ja ehdottoman luottamuksellista. Lisäksi Ukipoliksien palvelut ovat maksuttomia.

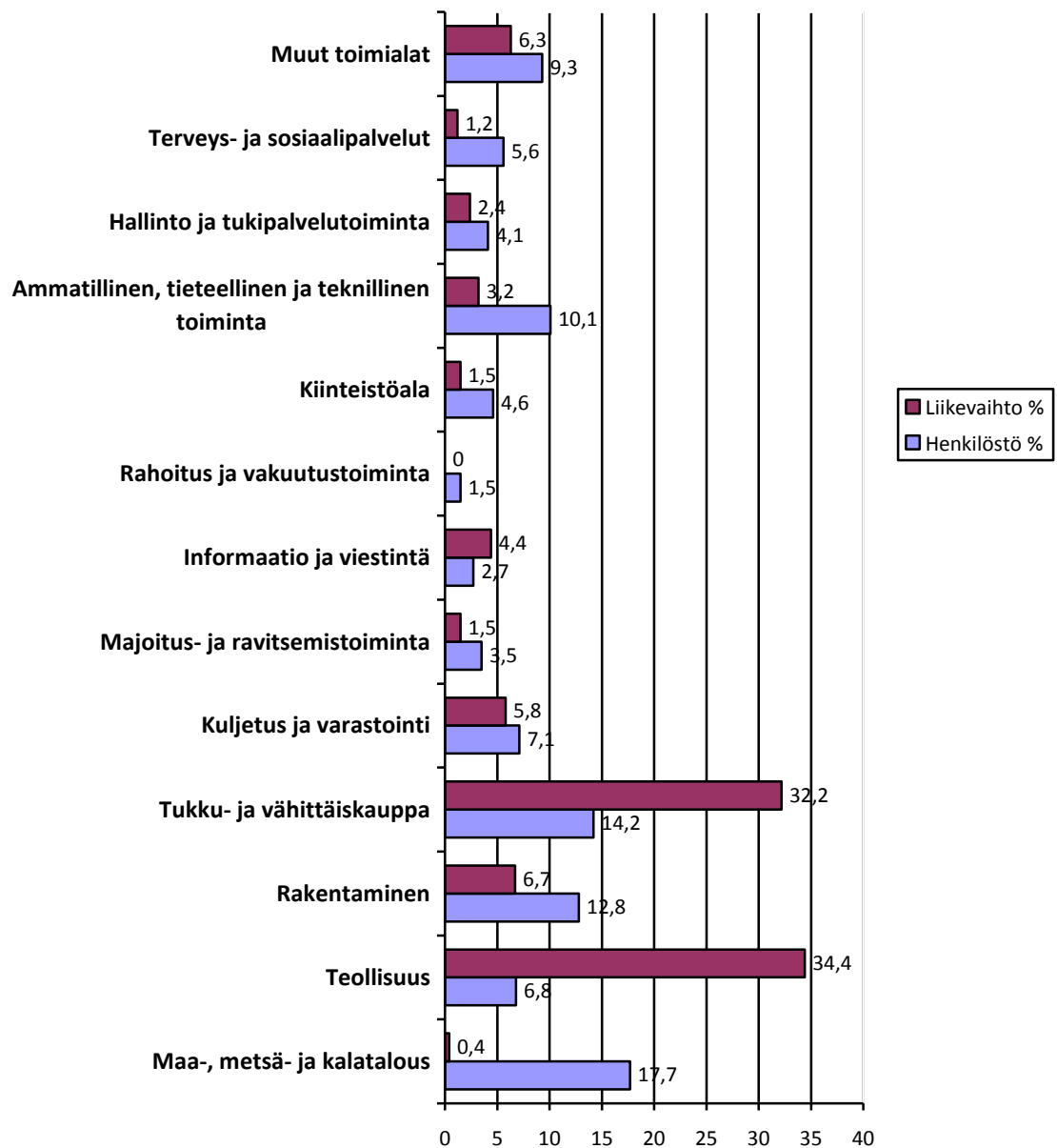
2 YRITTÄJYYS

2.1 Yrittäminen

Yrittäjyyttä toimintana on ollut niin kauan kuin on käyty kauppaakin. Yrittäjyyden käsite on muodostunut paljon myöhemmin. Yrittäjyys-sana esiintyi ensimmäisen kerran Ranskassa 1750-luvulla, jolloin se liitettiin Richard Cantillon -nimiseen henkilöön. Alun perin käsite yrittäjä (*entrepreneurship*) tarkoitti henkilöä, joka teki löytöretkiä tai ryhtyi riskialttiisiin uusiin toimintoihin. Vasta myöhemmässä vaiheessa yrittäjyys sai käsitteenä nykyisen merkityksensä. (Kinkki ym. 1999, 10.)

Yrittäminen on sellaista liiketoimintaa, jossa tuotteita tai palveluita myydään korvausta vastaan omalla riskillä ja tavoitteena on saada voittoa. Yrittäjä vastaa itse omista kustannuksistaan, sosiaaliturvastaan sekä liiketoiminnan kannattavuudesta. Ottamalla vastuun itselleen yrittäjä saa vapauden toteuttaa liiketoimintaansa parhaaksi katsomallaan tavalla. Tärkein yrittäjän vastuu on tulojen hankkiminen. (Suomen Uusyrityskeskukset 2010.)

Suomessa oli vuonna 2010 Tilastokeskuksen tekemän tutkimuksen mukaan yrityksiä 318 951 kappaletta, joiden liikevaihto oli yhteensä 358 909 miljoonaa euroa (Tilastokeskus 2011). Toimintansa aloittaneita yrityksiä vuonna 2010 oli 33 162 ja lopettaneita 21 299 kappaletta. Yritysten nettokasvu oli 11 863 kappaletta, eli uusien yritysten määrä koko yrityskannasta oli 3,5 prosenttia. Aloittaneiden yritysten määrä kasvoi 6,2 prosenttia ja lopettaneiden yritysten väheni 18 prosenttia verrattuna vuoteen 2009. Varsinais-Suomessa vuonna 2010 oli aloittaneita yrityksiä 3 087 kappaletta eli kasvua vuoteen 2009 verrattuna oli 213 kappaletta. Lopettaneita yrityksiä oli 1 879 kappaletta ja muutos oli 365 kappaletta. Varsinais-Suomen yrityskannan nettokasvu oli siis 1 208 kappaletta (Tilastokeskus 2011.)

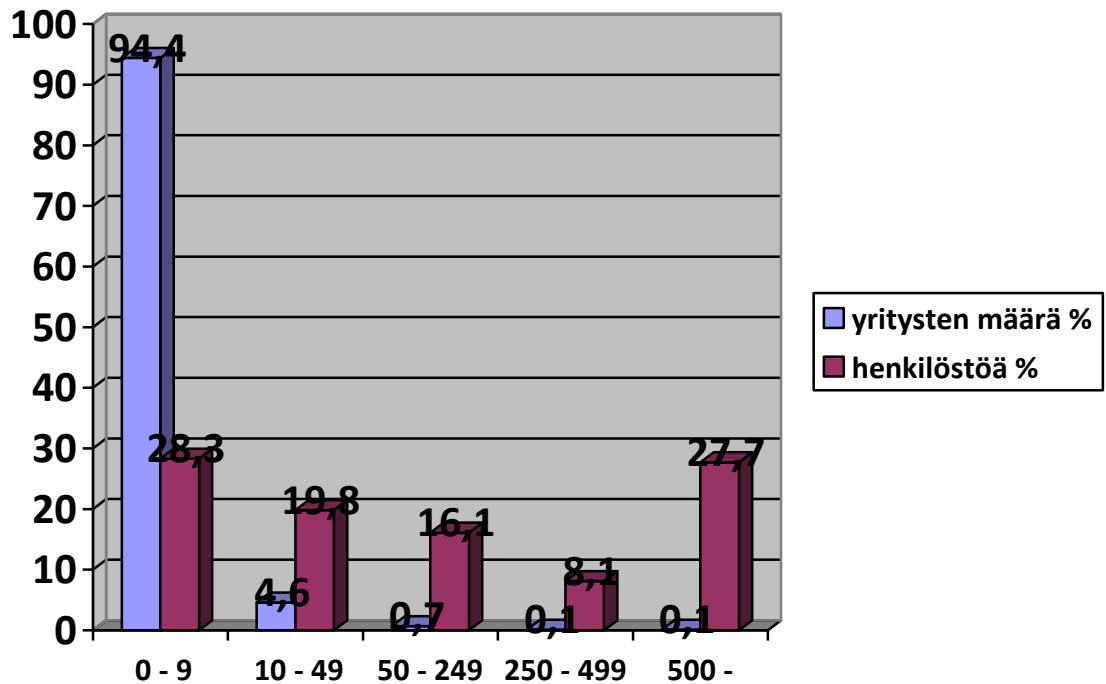

Kuvio 1. Yritykset toimialoittain 2010 (Tilastokeskus 2011).

Kuviosta 1 ilmenee, että liikevaihdollisesti suurimmat toimialat ovat teollisuus 34,4 prosentin osuudella ja tukku- ja vähittäiskauppa 32,2 prosentin osuudella. Suurimmat henkilöstömäärät ovat maa-, metsä- ja kalataloudella 17,7 prosenttia, tukku- ja vähittäiskaupoilla 14,2 prosenttia, rakentamisen alalla 12,8 prosenttia sekä ammatillisen, tieteellisen ja teknillisen toiminnan alalla 10,1 prosenttia. Mielestäni mielenkiintoinen liikevaihdon ja henkilöstön määrän

suhde on maa-, metsä- ja kalataloudella, jonka henkilöstömäärä on suurin, mutta liikevaihdon prosenttiosuus on toiseksi pienin.

Kuvio 2. Yritysten koko ja määrä 2010 (Tilastokeskus 2011).

Vuonna 2010 318 951 yrityksessä työskenteli 1 444 000 henkilöä. (Tilastokeskus 2011). Kuviosta 2 ilmenee, että 0–9 henkilön yrityksiä oli 94,4 prosenttia ja niissä yrityksissä työskenteli 28,3 prosenttia yrityskannan henkilöstöstä. Yrityksiä, joissa työskenteli 10–49 henkilöä, oli 4,6 prosenttia ja niissä työskenteli 19,8 prosenttia yrityskannan henkilöstöstä, ja 50–249 henkilön yrityksiä oli 0,7 prosenttia ja niissä työskenteli 16,7 prosenttia yrityskannan henkilöstöstä. Toiseksi suurimman henkilöstökannan yrityksissä eli 250–499 henkilön yrityksiä oli 0,1 prosenttia ja niissä työskenteli 10,3 prosenttia yrityskannan henkilöistä, sekä yli 500 henkilön yrityksiä oli 0,1 prosenttia ja niissä työskenteli 39,0 prosenttia yrityskannan henkilöstöstä.

2.2 Yrittäjä

Yrittäjäksi ryhtyvällä täytyy olla oma halu ja tahto perustaa, omistaa ja pyörittää omaa yritystä. Oman halun ja tahdon lisäksi yrittäjä tarvitsee alan edellyttämää ammattitaitoa ja osaamista sekä muita yrityksen tehtäviin tarvittavia ominaisuuksia. Tyypillisimpiä yrittäjäpersoonaan liitettäviä ominaisuuksia ovat into ja luottamus omaan ammattitaitoon ja ideaan, tarmokkuus ja suoritus halu, voimakas halu onnistua ja päteä, itsenäisyys ja oma-aloitteisuus, kyky tehdä päätöksiä, epävarmuuden sieto, valmius ottaa harkittuja riskejä sekä tavoitteellisuus ja pitkäjänteisyys. (Holopainen 2006, 15–16.)

Kun aikoo ryhtyä yrittäjäksi, sitä tulee harkita tarkoin. Perustettavan yrityksen ja oman persoonallisuuden suhteen tulee olla kriittinen. Itsensä arvioinnin lisäksi tarvitaan ulkopuolista puolueetonta näkemystä ja asiantuntemusta. (Holopainen 2006, 17.)

Taulukko 1. Työlliset ammattiaseman mukaan koko Suomessa ja Vakka-Suomessa 2009 (Tilastokeskus 2010).

	Työlliset	Palkansaajat	Yrittäjät	Yrittäjien osuus työllisistä (%)	Naisyrittäjien osuus naistyöllisistä (%)	Naisten osuus yrittäjistä (%)
Koko Suomi	2 289 975	2 053 431	236 544	10,3	7,1	34,5
Vakka - Suomi	13 062	10 855	2 207	16,9	12,0	34,2

Taulukosta 1 ilmenee, että Vakka-Suomessa yrittäjien osuus työllisistä on yli kuusi prosenttiyksikköä isompi kuin koko Suomessa. Myös naisyrittäjien osuus

naistyöllisistä on Vakka-Suomessa suurempi kuin koko Suomessa. Naisten osuus yrittäjistä on melkein samassa asemassa ainoastaan Vakka-Suomessa ja koko Suomessa.

Kesäkuussa vuonna 2011 yrittäjiä ja yrittäjäperheenjäseniä oli 334 000 henkeä, ja se on kasvanut 3,7 prosenttia 346 000:een henkeen vuoden 2012 kesäkuussa (Tilastokeskus 2012).

3 YRITYSMUODOT

3.1 Toiminimi

Toiminimi tunnetaan myös nimellä yksityinen elinkeinonharjoittaja. Sen omistaa yksi henkilö, joka sijoittaa yritykseen omaapääomaa ja omaa työpanostansa. Toiminimen omistaja on yksin vastuussa yrityksessä tehtävistä päätöksistä, ja näin päätösten tekeminen on nopeaa. Yrittäjä voi ottaa toiminimen nimissä esimerkiksi lainaa tai ostaa ja myydä tuotetta ja, tai palvelua. Omistaja on myös vastuussa yrityksensä veloista omalla henkilökohtaisella omaisuudellaan. Kuitenkin yrittäjän ja yrityksen tulot, menot ja varallisuus on pidettävä erillään kirjanpidossa. Jos yritys joutuu maksuvaikeuksiin, niin yrittäjän on henkilökohtaisella omaisuudellaan maksettava yrityksen velat. (Kinkki ym. 1999, 61–63.)

Toiminimen haltijan verotus tapahtuu haltijan ansio- ja pääomatulojen perusteella. Pääomatuloa yksityiselle elinkeinonharjoittajalle on nettovarallisuudelle laskettu 20 prosentin vuotuinen tuotto, jonka verotusprosentti on 30. Yli 50 000 euron pääomatuloista veroprosentti on 32. Loput tuloista ovat ansiotuloa, jota verotetaan progressiivisesti. (Suomen Yrittäjät 2012)

3.2 Osakeyhtiö

Osakeyhtiöllä voi olla yksi tai useampi osakkeenomistaja. Kun osakkeenomistajat ovat tiedossa, he tekevät kirjallisen perustamissopimuksen

ja allekirjoittavat sen. Jos yhtiöllä on toimitusjohtaja, se on merkittävä perustamissopimukseen. Kukin osakas sijoittaa sovittun määrän rahaa osakkeita vastaan, mutta osakepääoman on oltava vähintään 2 500 euroa. Ennen kuin osakeyhtiö voi alkaa toimia, on se rekisteröitävä kaupparekisteriin. Osakeyhtiötä hallinnoi yhtiökokous, hallitus ja toimitusjohtaja. Osakkeenomistajien muodostama yhtiökokous käyttää ylintä päätösvaltaa osakeyhtiössä. Hallitus huolehtii yhtiön hallinnoista ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Hallitus on aina pakollinen yhtiölle. Jos yhtiölle valitaan toimitusjohtaja, hallitus valitsee hänet. Toimitusjohtajan tehtäviä ovat hoitaa yhtiön juoksevaa hallintoa, huolehtia, että yhtiön kirjanpito on lain mukainen ja että varainhoito on luotettavalla tavalla järjestetty. Jos osakkeenomistaja huolimattomuuttaan aiheuttaa vahinkoa yhtiölle, hän voi joutua vahingonkorvausvastuuseen (Suomen Yrittäjät 2012)

Osakeyhtiö on verovelvollinen ja sen yhteisöverokanta on 24,5 prosenttia. Osakeyhtiöltä verotettu tulo ei vaikuta osakkeenomistajan verotukseen (Suomen Yrittäjät 2012).

Listamattomista yhtiöistä saatu osinko on saajalleen verovapaata tuloa siihen määrään asti, joka vastaa osakkeiden arvostamislain (1142/2005) tarkoitetulle matemaattiselle arvolle laskettua 9 %:n vuotuisesta tuotosta. Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan edellisen verovuoden päättyessä olevan nettovarallisuuden perusteella. Siltä osin, kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 60 000 euroa, osingoista 70 % on pääomatuloa ja 30 % verovapaata tuloa. Jos osinko ylittää em. 9 %:n vuotuisen tuoton määrän, on tästä ylimenevästä osingosta 70 % ansiotuloa ja 30 % verovapaata tuloa.

Pörssi-yhtiöistä saadusta osingosta 70 % on pääomatuloa ja 30 % verovapaata tuloa, kun saajana on yksityishenkilö tai kuolinpesä. (Suomen Yrittäjät 2012)

3.3 Avoin yhtiö

Avoimessa yhtiössä tulee olla vähintään kaksi yhtiömiestä. Yhtiömiehenä voi toimia myös alaikäinen henkilö yhdessä huoltajansa kanssa, jolloin he ovat yhdessä vastuussa alaikäisen yhtiömiehen toimista. Avointa yhtiötä ei voi perustaa lyhytaikaisen toiminnan vuoksi. Kun perustetaan avointa yhtiötä, on tehtävä yhtiösopimus, jossa määritellään kunkin yhtiömiehen vastuut ja velvollisuudet. Yhtiö on ilmoitettava kaupparekisteriin ennen toiminnan aloittamista. Yhtiömiehet sijoittavat avoimeen yhtiöön omaa pääomaa rahana,

tavarana tai työpanoksena. Avoimen yhtiön osakkaat ovat rajoittamattomasti vastuussa yhtiön velvoitteista. Jokainen avoimen yhtiön osakas voi päättää itsenäisesti yhtiötä koskevista asioista. Jos avoin yhtiö joutuu velkavastuuseen ja yritys ei ole maksanut velkojaan, voi velkoja vaatia saamisiaan keneltä tahansa avoimen yhtiön yhtiömiheltä. Yhtiömies voi vain toisten osakkaiden luvalla luovuttaa oman osansa yhtiöosuudesta toiselle henkilölle (Suomen Yrittäjät 2012).

3.4 Kommandiittiyhtiö

Kommandiittiyhtiön perustamiseksi kirjoitettu sopimus vastaa lähes avoimen yhtiön sopimusta. Tämänkin sopimuksen kaikki osakkaat allekirjoittavat. Osakkaita pitää olla vähintään yksi vastuunalainen ja yksi äänetön yhtiömies. Ennen toiminnan aloittamista kommandiittiyhtiö on ilmoitettava kaupparekisteriin. Kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies voi sijoittaa yhtiöön rahaa, tavaraa tai työpanostansa. Äänettömän yhtiömiehen tulee aina sijoittaa kommandiittiyhtiöön osuutensa rahana. Vastuunalaiset yhtiömiehet toimivat kommandiittiyhtiössä samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin avoimessa yhtiössä. Äänetön yhtiömies ei voi osallistua yhtiön päätöksentekoon, vaan hän saa vain tuottoa sijoittamalleen rahasummalle. Kommandiittiyhtiön äänetön osakas voi vaatia itselleen nähtäväksi yhtiön luottamuksellisia tietoja, esimerkiksi kirjanpidon. Jos kommandiittiyhtiö joutuu velkavastuuseen ja yhtiö on todettu varattomaksi, voi velkoja periä saataviaan kommandiittiyhtiön vastuunalaisilta yhtiömiehiltä. Kommandiittiyhtiön osakas voi luopua osakkuudestaan samoin tavoin kuin avoimen yhtiön osakas. (Suomen Yrittäjät 2012)

3.5 Osuuskunta

Osuuskunnassa perustajia täytyy olla vähintään kolme. Osuuskunnan tarkoituksena ei ole jakaa voittoa jäsenilleen, vaan sen tarkoitus on tukea jäsenen taloudenpitoa ja elinkeinoa mahdollistamalla jäsenten käyttää osuuskunnan tarjoamia tuotteita tai palveluita. Kaupparekisteriin on tehtävä

ilmoitus viimeistään kuuden kuukauden kuluttua perustamiskirjan allekirjoittamisesta. Vaikka osuuskunnan ei ole tarkoitus hankkia voittoa jäsenilleen, voidaan säännöissä määrätä ylijäämän eli voiton palautuksesta jäsenille. Osuuskunnalle valitaan hallitus ja usein myös toimitusjohtaja. Hallituksen ja toimitusjohtajan toimintavaltuudet ja vastuut ovat samanlaiset kuin osakeyhtiön hallituksen ja toimitusjohtajan (Suomen Yrittäjät 2012)

4 YRITYSIDEA

4.1 Toiminta-ajatus

Toiminta-ajatus on yrityksen ajatuksellinen perusta, se määrää yrityksen perussuunnan. Toiminta-ajatuksesta tulee käydä ilmi, mitä varten yritys on markkinoilla. Se vastaa myös kysymyksiin mihin tarpeeseen, kenelle ja mitä. Yrityksen toiminta-ajatuksen määrittäminen tulee tehdä tarkoin. Jos toiminta-ajatus on liian laaja, se ei ole toiminnallinen. Liian suppea toiminta-ajatus taas saattaa jättää yritystoiminnan kannalta kannattavia mahdollisuuksia näkemättä. (Holopainen 2006, 21.)

4.2 Liikeidea

Liikeidea eroaa toiminta-ajatuksesta siten, että liikeidean tarkoituksena on kuvata, miten yritys menestyy toimialallaan. Miten toiminta-ajatusta toteuttamalla ansaitaan rahaa ja saadaan aikaan kannattavaa liiketoimintaa, toisin sanoen liikeideaan tulee sisällyttää kuvaukset markkinoista, tuotteista ja organisaation toimintatavasta. Toimivan liikeidean perustana on näiden osien yhteensopivuus, ja menestyvä yrittäjä kykenee sovittamaan nämä osat yhteen. (Holopainen 2006, 22.)

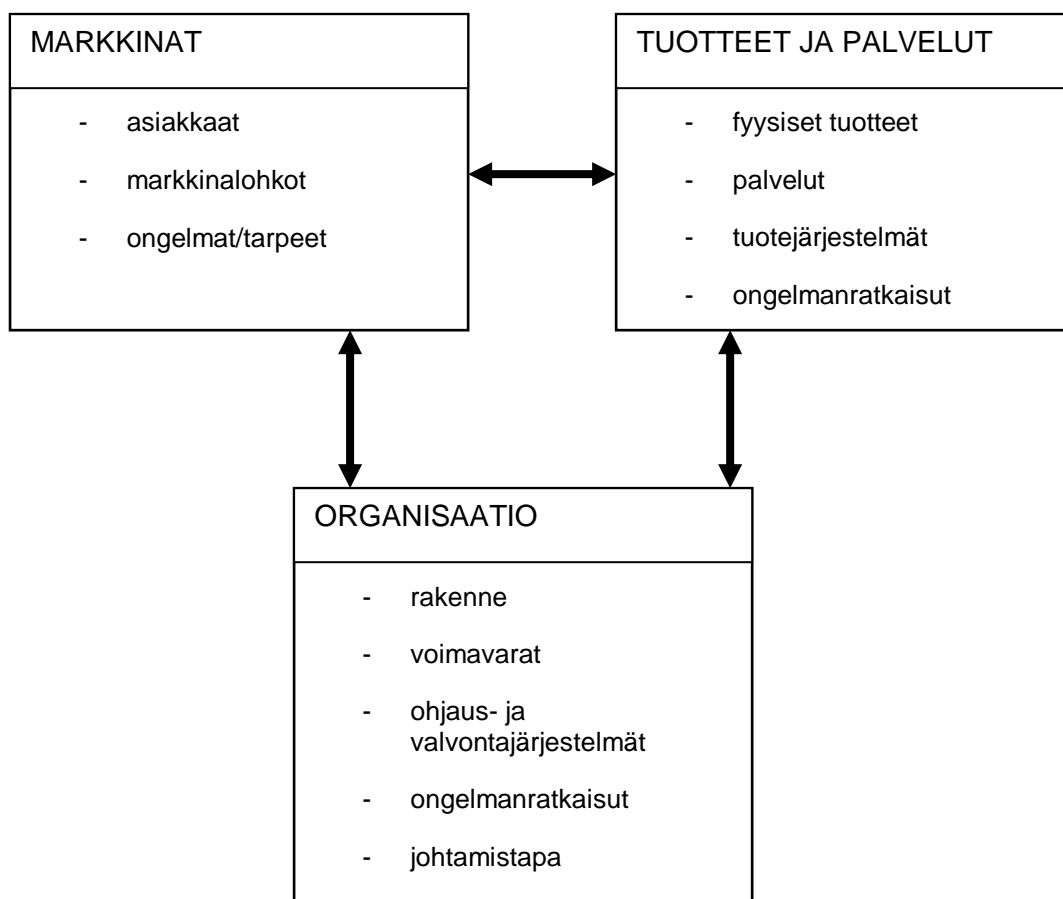
Yrityksen imago on myös tärkeä. Imago eli mielikuva, jonka asiakkaat saavat kuullessaan yrityksen nimen tai nähdessään sen logon. Yrityksen imago pitää olla selkeä jo yrittämisen alussa ja sitä on seurattava yrityksen kehittymisen myötä. Yrityksen pitää varmistaa, että esimerkiksi nettisivut antavat asiantuntevan ja luotettavan kuvan. Yritys voi nostaa imagoaan esimerkiksi erilaisilla tuotteilla. Asiakas tai yritysvierailija voi saada mukaansa erilaisia esitteitä ja tavaroita, jotka vaikuttavat asiakkaan tai yritysvierailijan mielikuvaan yrityksestä (Yritys24)

Kuviossa 3 tulee ilmi, miten markkinat, tuotteet ja palvelut sekä organisaatio tukevat toisiaan. Markkinat merkitsevät sitä, että yrittäjä pyrkii tyydyttämään

asiakkaan tarpeet tuotteilla tai palveluilla. Yrittäjän markkinakilpailijoita ovat kaikki yritykset, jotka pyrkivät tyydyttämään saman tarpeen kuin yrittäjä itse. Tuotteita ja palveluja voidaan myydä fyysisenä tuotteena tai palvelutuotteena sekä yhdessä ja erikseen. Tämän lisäksi yrittäjän tulee miettiä, myykö hän vakiotuotteita vai erikoistuotteita. Tärkeintä on löytää asiakkaan tarve, jonka vuoksi tuotetta tai palvelua ostetaan. Organisaatiossa hyvin tärkeää ovat yrityksen voimavarat. Yrittäjän tulee tunnistaa yrityksensä henkiset, välineelliset ja taloudelliset voimavarat. Voimavarojen lisäksi yrityksen menestykseen vaikuttaa tapa, jolla tuotteet ja palvelut tuotetaan;

- valmistuksen organisointi
- ohjausjärjestelmä
- valvontajärjestelmä
- markkinointitapa
- johtamistapa (Holopainen 2006, 23–24).

Kuvio 3. Liikeidea ja sen osa-alueet (Holopainen 2006, 22).

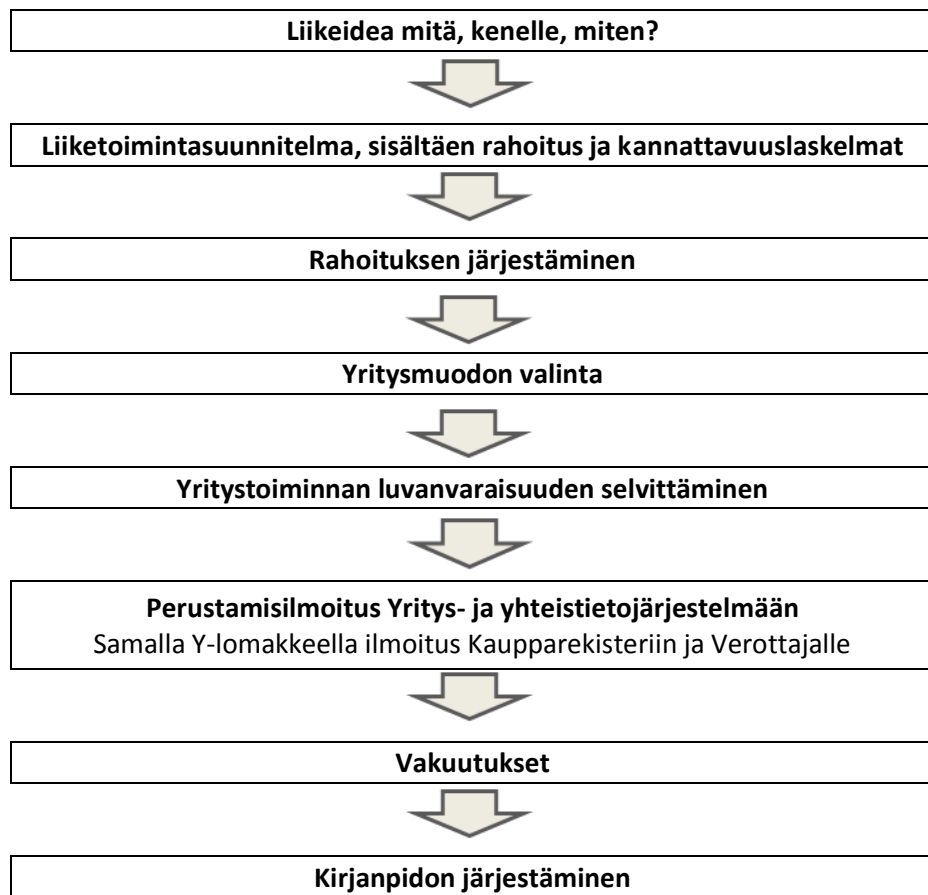
4.3 Liiketoimintasuunnitelma

Liiketoimintasuunnitelman avulla arvioidaan yrittäjän henkilökohtaisia yrittäjäedellytyksiä sekä määrittellään yritystoiminnan tavoitteet ja keinot. Lisäksi siinä kuvataan yrityksen toimintaympäristö ja kartoitetaan yrityksen riskit ja mietitään keinoja niiden välttämiseksi. Liiketoimintasuunnitelmassa myös ennakoitaan tuotot ja kustannukset ja arvioidaan rahoitus-, henkilökunta- ynnä muut resurssitarpeet. (Yritystulkki 2012)

Henkilökohtaisia yrittäjäedellytyksiä ovat muun muassa

- työkokemus ja koulutus
- yrittäjäkokemus ja koulutus
- erityistaidot, -tiedot ja -osaaminen
- omien kokemusten, koulutuksen ja osaamisen hyödyntäminen
- omat vahvat puolet ja niiden hyödyntäminen
- omat heikot puolet ja niiden kehittäminen
- tarvittavien ominaisuuksien ja koulutuksen kehittäminen
- kontaktiverkosto (Suomen Uusyrityskeskukset ry 2010, 33).

Yritystoiminnan tavoitteet ja keinot kirjataan myös liiketoimintasuunnitelmaan. Yrityksellä tulee olla visio eli suunnitelma siitä, minkälainen yritys on tulevaisuudessa. Visio voi olla suunnitelma esimerkiksi viiden vuoden päähän. Visio voi sisältää markkina-aseman, liikevaihdon suuruuden ja työvoiman määrän. Myös muutamia päätavoitteita on hyvä kirjata ylös: talouteen, tuotantoon, asiakkaisiin ja henkilöstöön liittyvät tavoitteet. Yrityksen toimintaympäristö määrittelee alueen, jossa yritys toimii, asiakastyypit ja -ryhmät sekä kilpailijat (Yritystulkki 2012).

Kuvio 4. Yrityksen perustamisen vaiheet (Suomen Uusyrityskeskukset ry 2010, 22).

Kuvio 4 kertoo, missä järjestyksessä yrityksen perustamisen vaiheet toteutuvat. Ensimmäisenä yrittäjän on suunniteltava liikeidea, jonka jälkeen tulee tehdä liiketoimintasuunnitelma, joka sisältää rahoituksen ja kannattavuuslaskelmat. Liiketoimintasuunnitelman kanssa on helpompi lähteä hakemaan rahoitusta, koska rahoitusyhtiöt usein vaativat liiketoimintasuunnitelmaa myöntääkseen rahoitusta. Kun rahoitus on myönnetty, on valittava yritysmuoto ja selvitettävä, onko yritystoiminta luvanvaraista. Tämän jälkeen yrittäjä voi tehdä perustamisilmoituksen, hankkia vakuutukset ja järjestää kirjanpidon.

5 RAHOITUS JA KIRJANPITO

5.1 Rahoitus

Toiminimen aloittaminen vaatii rahoitusta. Rahoitusta vaaditaan toiminnan aloittamiseen ja myös sen jatkamiseen, jotta toiminta olisi kannattavaa. Rahoituksen voi jakaa kolmeen osaan: tulo-, pääoma- ja tukirahoitukset.

Alussa yritystoiminnalla on yksinomaan menoja. Menot koostuvat perustamiskustannuksista, tarvittavista koneista ja laitteista, kalustosta ja irtaimistosta sekä tilojen hankkimisesta. Tilat voivat olla omat tai vuokratut. Ennen kuin yritys saa tuloja, tarvitaan käyttöpääomaa. Käyttöpääomaa tarvitaan esimerkiksi

- raaka-aineiden hankintaan ja niiden varastointiin
- työntekijöiden palkkoihin
- asiakkaille myönnettäviin maksuaikoihin
- valmiiden tuotteiden varastointiin
- myynnin ja markkinoinnin kustannuksiin (EDU 2012).

5.1.1 Tulorahoitus

Tulorahoitus on toiminimen toiminnasta kertyvät tulot eli myynti-, korko- ja muut tuotot. Kun tulorahoitus on riittävä, yritystoiminta on kannattavaa ja jatkuvuus on turvattu. Yrityksen menestyessä se pystyy rahoittamaan toimintansa tulorahoituksella. Poikkeuksena ovat investoinnit, koska ne ovat usein niin suuria hankkeita, että tulorahoitus ei riitä (Taloustieto Oy 2012).

5.1.2 Pääomarahoitus

Pääomarahoitus jakaantuu omaan pääomaan ja vieraaseen pääomaan. Toiminimen pääoma kertyy voitoista sekä mahdollisista sijoituksista. Oma pääoma koostuu rahasta, jonka yrittäjä on yritystoiminnan alussa sijoittanut yritykseensä. Vieraseen pääomaan kuuluu erilaiset lainat. Vieras pääoma voi olla joko lyhytaikaista tai pitkäaikaista pääomaa. Esimerkiksi lyhytaikainen

pääoma on tavarantoimittajalta antama maksuaika, pankin luotollinen tili ja vientiluotto. Pitkäaikaista pääomaa ovat esimerkiksi pankkilainat, rahoitusyhtiöiden luotot ja muut luottolaitosten myöntämät lainat. (EDU 2012)

5.1.3 Yritystuet

Pääomarahoitusten lisäksi yritys voi hakea erilaisia yritystukia. Yritystuet voivat olla avustuksia, joita ei tarvitse maksaa takaisin tai lainoja, jotka maksetaan takaisin. Tukia ja lainoja voi hakea esimerkiksi Finnveralta, TEKES:ltä ja ELY-keskuksilta. TE-keskukselta voi myös hakea neuvonta-apua pienyrityksen rahoitukseen. (EDU 2012)

Finnvera on valtion omistama erityisrahoittaja ja Suomen virallinen vientitakuulaitos, joka tarjoaa rahoitusta yritystoiminnan alkuun, kasvuun ja kansainvälistymiseen. Finnvera tarjoaa lainoja, takauksia, pääomasijoituksia ja vientitakuuta, jotta suomalainen yritystoiminta vahvistuu. (Finnvera 2012)

TEKES eli teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskus rahoittaa uusia liiketoimia ja kasvuun tähtääviä yrityksiä. Tekes rahoittaa yrityksiä, yliopistojen ja tutkimuslaitosten tutkimus- ja kehitysprojekteja sekä tarjoaa asiantuntijapalveluja muun muassa kilpailukykyyn, tuotannon kasvuun ja vientiin liittyvissä asioissa. (Tekes 2012)

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ELY-keskus, antaa yrityksille neuvonta-, rahoitus- ja kehittämispalveluita. Suomessa on tällä hetkellä 15 ELY-keskusta, joista Varsinais-Suomen ELY-keskukseen kuuluu entiset Varsinais-Suomen TE-keskus, Turun tiepiiri ja Lounaissaamen ympäristökeskus. (ELY-keskus 2012)

5.1.4 Starttiraha

Starttirahan tarkoitus on tuoda toimeentulotukea alkavalle uudelle yrittäjälle. Anomus starttirahasta tehdään valtiolle, joka päättää yrittäjäkohtaisesti starttirahan määrän 530–860 euroa. Starttiraha myönnetään usein kahdessa osassa, joista ensimmäinen on 1–6 kuukautta, ja toinen osa jopa 18

kuukauteen asti. Saman yrityksen useampi yrittäjä voi myös saada starttirahaa. Jos yrittäjä ei nosta muita tuloja, eikä hänellä ole muita tuloja kuin tulot alkavasta yritystoiminnasta, yrittäjä on oikeutettu starttirahaan. Starttiraha on henkilökohtaista ja verotettavaa tuloa. Jotta yrittäjä voi hakea starttirahaa hänellä täytyy olla yrittäjäkokemusta tai -koulutusta, mahdollisuudet kannattavaan toimintaan, tarpeellisuus yrittäjäksi ryhtyvän toimeentulon kannalta sekä se, että yritystoimintaa ei ole aloitettu ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty. (Uusyrittäjäkeskus 2012)

5.2 Kirjanpito

Kirjanpitolaki on yleinen ja koskee kaikkia yrityksiä iästä ja koosta riippumatta. Jopa pienen juuri perustetun yrityksen tulee ottaa huomioon hyvä kirjanpitolaki. Kirjanpitolain mukaan kaikki, jotka harjoittavat liiketoimintaa ja ammattia ovat kirjanpitovelvollisia. Kirjanpidon pitää osoittaa kaikki ne muutokset, joita yrityksen taloudellisessa tilassa tapahtuu. (Almgren & Lindfors 1996b, 151.)

5.2.1 Peruskirjanpito

Peruskirjanpito kirjanpitolain mukaan tarkoittaa pakollisia tilikirjoja, jotka ovat päiväkirja, pääkirja ja tasekirja. Päiväkirjaan kirjataan pysyvällä tavalla kaikki yrityksen liiketapahtumat. Kaikki liiketapahtumat kirjataan päiväkirjaan aikajärjestyksessä ja jokaisesta kirjatussa tapahtumasta tulee olla kirjallinen tosite. (Almgren & Lindfors 1996b, 151.)

Tositteet voivat olla omia laskuja, tavarantoimittajan laskuja, ravintolalaskuja, posti- tai pankkisiirtotositteita ja niin edelleen. Kaikki liiketapahtumat tulee viedä kirjanpitoon. Tositteen pitää sisältää tieto liiketapahtuman ajankohdasta ja kohteesta, rahamäärä sekä lähettäjän ja vastaanottajan tiedot. Toiminimen omistajana tehdessä yksityisiä rahan tai tavaran nostoja täytyy niistä myös kirjoittaa tosite. (Almgren & Lindfors 1996b, 152.)

Jokaisena tilikautena kirjanpito päätetään tilinpäätökseen. Tilinpäätös muodostuu tuloslaskelmasta ja taseesta. Tuloslaskelma ja tase sekä merkintä käytetyistä tilikirjoista viedään sidottuun tasekirjaan. Kirjanpitovelvollisen pitää

allekirjoittaa tilinpäätös. Kirjanpitolain mukaan pääkirja on pakollinen. Joka kuukausi voidaan pääkirjaan viedä kuukauden kokonaissummat niitä vastaaville tileille (esimerkiksi myynti, ostot, lainat). Näin voidaan valmistella vuositilinpäätöstö, joka tehdään jokaisen tilikauden lopussa (Almgren & Lindfors 1996b, 153).

Tilikausi koostuu 12 kokonaisesta kuukaudesta. Toiminimelle, jolla on yhdenkertainen kirjanpito, tilikautena on aina kalenterivuosi, ja veroilmoitus pitää jättää viimeistään 1.4.

Kahdenkertaisen kirjanpidon omaava toiminimen omistajan on jätettävä veroilmoituksensa verolain mukaan seuraavasti: tilikausi loppuu aikana 1.1.–1.10. viimeistään 31.1. ja tilikausi loppuu aikana 2.10.–31.12. tai viimeistään 1.4.

Tilikautta voi pidentää enintään 18 kuukauteen esimerkiksi yrityksen aloituksen tai lopettamisen yhteydessä tai siirryttäessä tilikaudesta toiseen. Tästä on tehtävä ilmoitus veroviranomaiselle viimeistään kuukausi ennen alkuperäisen tilikauden loppua. (Almgren & Lindfors 1996b, 154–155.)

Tasekirja, tase-erittelyt ja muut kirjanpitokirjat pitää säilyttää vähintään 10 vuotta. Tositteita tarvitsee säilyttää 6 vuotta ja palkkakortteja 40 vuotta. Tilinpäätöksen tulee sisältää tase ja tuloslaskelma. Tuloslaskelma alkaa kokonaisliikevaihdolla, josta vähennetään materiaalikustannukset, palkat ja niin edelleen. Taseen saatavat, velat ja oma pääoma eritellään tiettyjen sääntöjen mukaan. (Almgren & Lindfors 1996b, 155.)

5.2.2 Kirjanpitomenetelmän valinta

On olemassa kahdenlaista kirjanpitoa, yhdenkertaista ja kahdenkertaista. Pääperiaatteen mukaan kirjanpitovelvollinen käyttää kahdenkertaista kirjanpitoa. Toiminimen omistaja, jonka päätoimena on ammattinsa, mutta ei harjoita toimintaansa liikeyrityksen muodossa, voi käyttää yhdenkertaista kirjanpitoa.

Yhdenkertaisessa kirjanpidossa tapahtuu vain yksi merkintä päiväkirjaan silloin, kun esimerkiksi ostetaan materiaalia ja merkitään tämä materiaalitulille. Kirjanpito tehdään tällöin maksuperusteen mukaan.

Kahdenkertaisessa kirjanpidossa tehdään merkinnät vähintään kahdelle tilille. Kun ostetaan materiaalia ja maksetaan postisiirtotilin kautta, tulee postitilisiirtotilille merkintä kredit-puolelle ja materiaalitulille debet-puolelle. Näin voidaan seurata tulosta ja valmistella tilinpäätöstä helpommin. Myös arvonlisäverolaskelman laatiminen helpottuu kaksinkertaisella kirjanpitomenetelmällä. (Almgren & Lindfors 1996b, 155–156.)

6 VEROTUS

6.1 Arvonlisävero

Arvonlisäverolaki Suomessa koskee liiketoiminnan muodossa tapahtuvaa tavaroiden ja palveluiden myyntiä, tavaroiden maahantuontia Suomeen, Suomessa tapahtuvaa yhteisöhankintaa sekä Suomessa tapahtuvaa tavaroiden siirtoa varastointimenettelyyn. Tavaralla tarkoitetaan aineellista esinettä, sähköä, kaasua, lämpöä, kylmyyttä ja muuta niihin verrattavaa energiahyödykettä, myös kiinteistöä. Kaikki muu, mitä voidaan liiketoiminnan muodossa myydä, tarkoittaa palvelua, esimerkiksi tarjoilu ja tavaroiden vuokraaminen. (Holopainen 2006, 162–163.)

6.2 Verovelvollisuus

Toiminimen omistaja on velvollinen maksamaan tavaroiden tai palveluiden myynnistä veroa. Jos myyjällä ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, koska myyjä on ulkomaalainen, veron suorittamisvelvollisuus on pääsääntöisesti ostajalla. Verovelvollisen tärkein tehtävä on oma-aloitteisesti ilmoittaa ja maksaa kuukausittain kirjanpidon perusteella laskettu vero valtiolle. Verovelvollisella on oikeus vähentää myynnistä maksettavista veroista tuotantopanostoihin sisältyneet verot. Yritysmuodolla ei ole verovelvollisuuden suhteen merkitystä. (Holopainen 2006, 163.)

Toiminimen omistaja ei ole verovelvollinen, jos liikevaihto tilikaudelta ei ylitä 8 500 euroa, ellei yrittäjä ole hakeutunut omatoimisesti verovelvolliseksi. Yrittäjän on itse huolehdittava verovelvolliseksi ilmoittautumisesta, jos liikevaihto ylittää 8 500 euroa. (Holopainen 2006, 163.)

6.3 Jako pääoma- ja ansiotuloon

Toiminimen verotettava tulo muodostuu suoraan yrityksen tuloksesta. Tulos jaetaan pääomatuloon ja ansiotuloon. Pääomatuloa on elinkeinotoimintaan

kuuluvalla nettovarallisuudelle laskettu 20 prosentin vuotuinen tuotto. Loppuosa yrityksen tuloksesta on ansiotuloa. Jos yrityksen tulos on pieni, sillä on oikeus vaatia, että pääomatulo lasketaan 10 prosentin tuottona. Yrityksestä saatu pääomatulo lisätään toiminimen omistajan mahdollisiin muihin pääomatuloihin sekä ansiotulo muihin ansiotuloihin. Yrittäjän verotus toimitetaan kuten muidenkin yksityishenkilöiden kohdalla. Näin ollen toiminimen omistaja ei voi hajauttaa tulojaan siten, että niitä verotettaisiin osittain yrityksessä ja osittain hänen henkilökohtaisena tulonaan. Tulon hajautusta ei voida tehdä myöskään maksamalla palkkaa, koska toiminimen omistaja ei voi maksaa palkkaa itselleen. Verotuksessa vähennyskelpoisia eivät ole puolisolle tai alle 14-vuotiaille lapsille maksetut palkat. (Holopainen 2006, 176.)

7 VAKUUTUKSET JA TURVAT

Aloitettaessa yritystoimintaa vakuutusten ja turvien ottaminen siirtyy yrittäjälle itselleen, joten riski on suurempi kuin työntekijänä oleminen. Yrityksellä on hyvä olla vakuutus omistamaansa omaisuuteen esimerkiksi huoneistoon, kalustoon ja tavaroihin. Vakuutuksia voi olla myös erilaisia vahinkoja vastaan esimerkiksi tulipalo ja murto. Vastuuvakuutus, joka kattaa henkilö- ja tavaravahingot, tuotevastuun ja konsultointivastuun, on myös mahdollinen. Yrittäjälle itselleen on pakollinen yrittäjän eläkevakuutus (YEL), koska eläkettä laskettaessa otetaan huomioon kaikki maksut, jotka yrittäjä on maksanut yrittäjänä oloaikanaan. (Almgren & Lindfors 1996b, 101.)

7.1 Yrittäjän eläkevakuutus YEL

Kun henkilö tekee ansiotyötä olematta työssään virka- tai työsuhteessa, henkilö on yrittäjä. Suomessa asuvan yrittäjän on otettava yrittäjän eläkevakuutus, jos

- hän työskentelee yrityksessä
- hän on 18–68-vuotias
- yritystoimintaa harjoitetaan vähintään neljä kuukautta
- työtulo ylittää vuosittain vahvistetun työtulon 7 105,84 €/v, vuonna 2012
- yrittäjän ansiotulo ei kuulu minkään muun eläkelain piiriin (Suomen Yrittäjät 2012)

Yrittäjän eläkevakuutuksen perusvakuutusmaksu on alle 53-vuotiaille yrittäjille 22,5 prosenttia ja yli 53-vuotiaille 23,85 prosenttia. Yrittäjän eläkevakuutus tulee ottaa vähintään puolen vuoden kuluessa yrittäjätoiminnan aloittamisesta (Suomen Yrittäjät 2012).

7.2 Yrittäjän työttömyysturva

Kun yrittäjän YEL-työtulo on vähintään 8 520 euroa vuodessa, yrittäjä on työttömyysturvan piirissä. Sillä tulolla SYT-kassan (Suomen Yrittäjien työttömyyskassa) jäsenmaksu on 50,32 euroa vuodessa, ja jäsenmaksu on yrittäjälle verotuksessa vähennyskelpoinen erä. Jotta yrittäjä voi saada ansiosidonnaista päivärahaa, hänen tulee olla ollut vakuutettuna SYT:ssä

vähintään 18 kuukautta ja samanaikaisesti toimia yrittäjänä (Suomen Yrittäjät 2012).

7.3 Yrittäjän työterveyshuolto

Yrittäjä voi järjestää itselleen työterveyshuollon työstä johtuvien terveysvaarojen ja -haittojen ehkäisemiseksi. Työterveyshuollon voi järjestää terveyskeskukseen, lääkärikeskukseen tai työterveyshuollon ammattilaiselle. Vuoden 2006 alusta yrittäjällä on ollut mahdollisuus hakea korvauksia Kelan työterveyshuollon korvausjärjestelmän kautta. Maksettavan korvauksen enimmäismäärä on korkeintaan 50 % tai 60 % kustannusten laskennallisesta enimmäismäärästä (Kela).

7.4 Yrittäjän päiväraha

Kela voi maksaa yrittäjälle äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa, osittaista vanhempainrahaa, erityishoitorahaa ja kuntoutusrahaa sekä sairauspäivärahaa. Yrittäjän sairausvakuutuslain mukainen päiväraha ja kuntoutusraha lasketaan hakijan eläkevakuutuksen työtulon perusteella. Päivärahan tai kuntoutusrahan perusteena on kahden vuoden takainen työtulo yhden vuoden palkkakertoimella korotettuna. (Holopainen 2006, 247).

7.5 Yrittäjän muu sosiaaliturva

Yrittäjän pakollinen sosiaaliturva on eläketurva. Eläketurvaa voi parantaa vapaaehtoisin lisäturvin, kuten työtapaturma- ja ammattiturvalla sekä henkivakuutuksella. Yrittäjät eivät kuulu lakisääteisen tapaturmavakuutuksen piiriin, joten yrittäjän on hyvä ottaa vapaaehtoinen tapaturmavakuutus. Tapaturmavakuutukseen voidaan liittää lisäksi ammattitautisuoja tapaturmasuojan lisäksi. Yrittäjän tapaturmavakuutus on voimassa 24 tuntia vuorokaudessa, koska yrittäjän työaika ja vapaa-aikaa ei voida eritellä. Mikäli yrittäjälle kuuluu ulkomaan tomintaa, matkavakuutus on otettava erikseen. Kun henkilö ryhtyy palkansaajasta yrittäjäksi, ryhmähenkivakuutus katoaa kolmen

vuoden kuluttua yrittäjäksi siirtyneellä. Yrittäjän tulee ottaa itselleen myös vapaaehtoinen henkivakuutus, jolla voi myös turvata mahdollisen työkyvyttömyystapauksen. (Holopainen 2006, 248–249.)

7.6 Vapaaehtoiset vakuutukset

Lakisääteisten vakuutusten lisäksi yrittäjällä on mahdollisuus ottaa vakuutuksia ennalta-arvaamattomien tapahtumien varalle. Kunkin yrityksen vakuutustarve on erilainen riippuen toimialasta ja toiminnan laajuudesta, sen vuoksi yrittäjän kannattaa keskustella vakuutuksista yritysvakuuttamisen asiantuntijoiden kanssa. Vapaaehtoisia vakuutuksia ovat esimerkiksi vakuutukset omaisuudelle, yritystoiminnan keskeyttämiselle, ulkopuoliselle aiheutetulle vahingolle, tuotevastuulle sekä oikeusturva. (Holopainen 2006, 249–250.)

8 KYSELY YRITTÄJILLE

8.1 Kyselyn taustaa

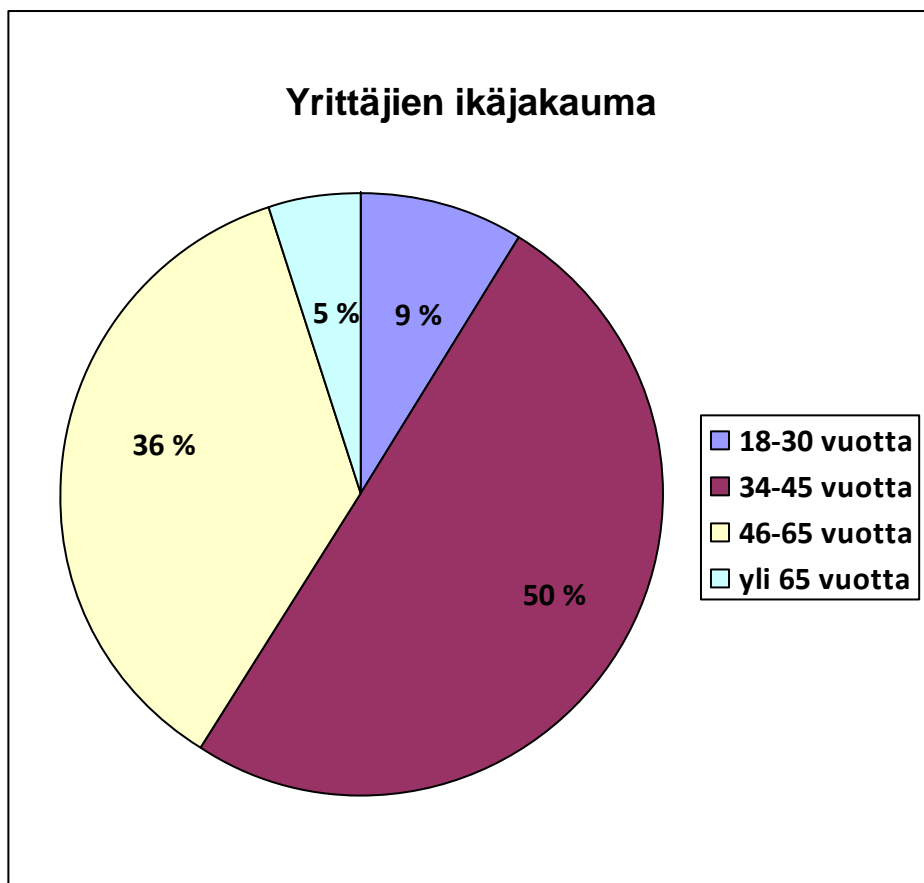
Opinnäyttetyössäni käytännön osiona tein kyselyn yrittäjille. Kyselyn kysymykset perustuvat opinnäytteesäni käsittelemiin asioihin. Suuntasin kyselyn myös muille kuin toiminimen omaaville yrityksille, jotta saisin mahdollisimman paljon vastauksia yritystoiminnasta. Osan kyselyistä lähetin sähköpostitse, ja osan jaoin työpaikallani asiakkaina käyville yrittäjille. Lisäksi kävin henkilökohtaisesti yrityksissä kysymässä, jos yrittäjällä olisi aikaa vastata kyselyyn. Vastauksia kyselyyn sain yhteensä 22 kappaletta. Kyselyyn vastanneista yrittäjistä 9 oli miehiä ja 13 naisia.

Kyselyn alussa selvitin yrittäjiltä tavallisimmat taustakysymykset eli iän ja sukupuolen. Ikäjakauma kyselyssä oli 18-vuotiaista yli 65-vuotiaisiin. Yrittäjät luokiteltiin iän perusteella neljään eri ryhmään eli 18–30-vuotiaisiin, 31–45-vuotiaisiin, 46–65-vuotiaisiin sekä yli 65-vuotiaisiin. Näiden kysymysten jälkeen alkoivat yritystä ja yrittäjyyttä koskevat kysymykset. Kyselyssä käy ilmi yritysmuoto ja miksi juuri kyseinen yritys oli yrittäjän valinta. Kysyin myös yrityksen ikää ja työntekijämäärää. Yrittäjältä itseltään kysyin, miksi hän on ryhtynyt yrittäjäksi, mistä hän on saanut apua yrityksen perustamiseen, mitä mieltä hän on yrittämisen helppoudesta tai vaikeudesta sekä mikä yrittäjänä olemisessa on haastavinta. Lisäksi kysyin, oliko yrittäjän mielestä liikeidean suunnitteleminen ja rahoituksen saaminen helppoa tai vaikeaa. Kysyin myös, mistä yrittäjä on rahoitusta hakenut, onko yrityksen kirjanpito ulkoistettu ja mitä vakuutuksia tai turvia yrittäjällä on itselleen ja yritykselleen. Lopuksi yrittäjä sai jättää terveiset yrittäjyyttä harkitsevalle.

8.2 Kyselyn vastaukset

Tässä luvussa kerron yksityiskohtaisesti tekemäni kyselyn vastaukset. Lisäksi havainnollistan tuloksia kuvioilla, jotka selvitän vielä selityksillä. Tähän kyselyyn vastanneista yrittäjistä suurempi osa oli naisia, 13 (59 %), kun taas miehiä oli 9 (41 %). Taulukko 1 osoittaa, että koko Suomessa naisyrittäjien määrä on 34,5 %. Kaikki vastanneista yrittäjistä olivat ulkoistaneet yrityksen kirjanpidon.

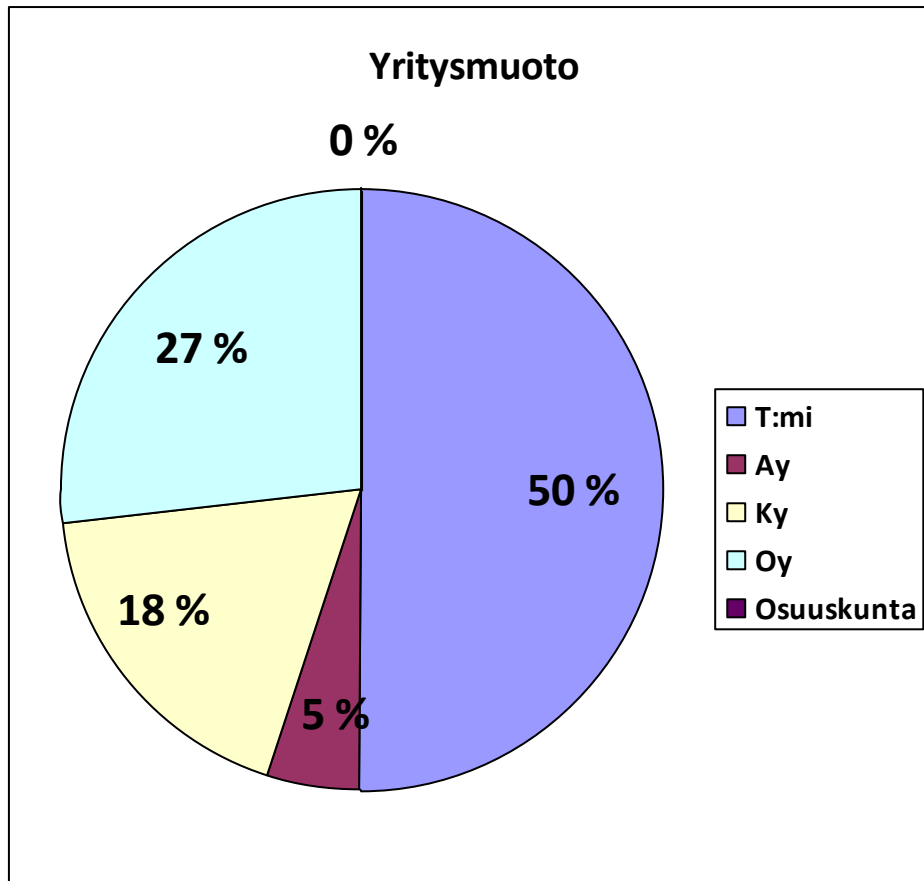
Miksi ryhdyit yrittäjäksi? -kysymys antoi monenlaisia vastauksia yrittäjiltä. Yleisimmin yrittäjät kertovat aloittaneensa yritystoiminnan, koska omassa yrityksessä yrittäjä tekee työtä itselleen ja saa näin tehdä sitä, mistä on aina haaveillut ja mitä työ on mielekästä tehdä. Muutama yrittäjä kertoo myös työtilanteen olleen yrittämisen perustamisen aikoihin huono, joten he päättivät työllistää itse itsensä. Osalla yrittäjistä on ollut valmiiksi toimitilat itsellään yritystoimintaa aloittaessa. Lisäksi vastauksissa mainittiin, että on kasvanut yrittäjäperheessä, joten yrittäminen on ollut luonnollinen, melkein itsestään selvä vaihtoehto. Yksi yrittäjistä ilmoitti tehneensä harrastuksestaan työn, koska terveysongelmat estivät vanhan työn jatkamisen.

Kuvio 5. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien ikäjakauma.

Kuviosta 5 ilmenee kaikkien kyselyyn osallistuneiden yrittäjien ikäjakauma. Kyselyyn osallistui 22 yrittäjää, ja suurin ikäryhmä oli 31–45 vuotta, tämän ikäisiä yrittäjiä oli 11 ja kyseisen ryhmän prosenttiosuus on 50 %. Toiseksi suurin ikäryhmä 36 %:n osuudella oli 46–65-vuotiaat, joita on kahdeksan. Ikäryhmällä 18–30 vuotta oli kaksi vastaajaa 9 %:n osuudella ja yli 65-vuotiaita vastaajia oli yksi, joka oikeuttaa 5 %:n osuuteen.

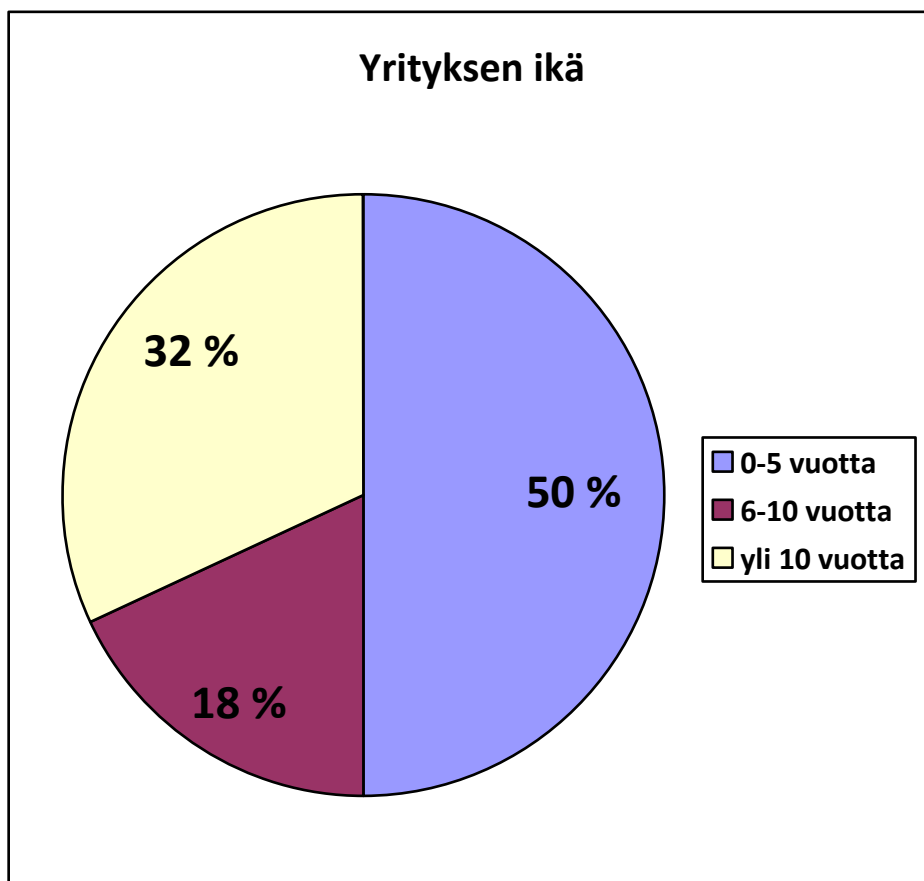

Kuvio 6. Kyselyyn osallistuneiden yritysten yritysmuoto.

Tähän kyselyyn vastanneista yrittäjistä 11 (50 %) ilmoitti omistavansa toiminimen. Osakeyhtiön yritysmuodokseen ilmoitti kuusi yrittäjää eli 27 %. Lisäksi kommandiittiyhtiöitä oli neljä (18 %) ja avoimia yhtiöitä yksi (5 %). Osuuskunnilta en tähän kyselyyn saanut vastauksia.

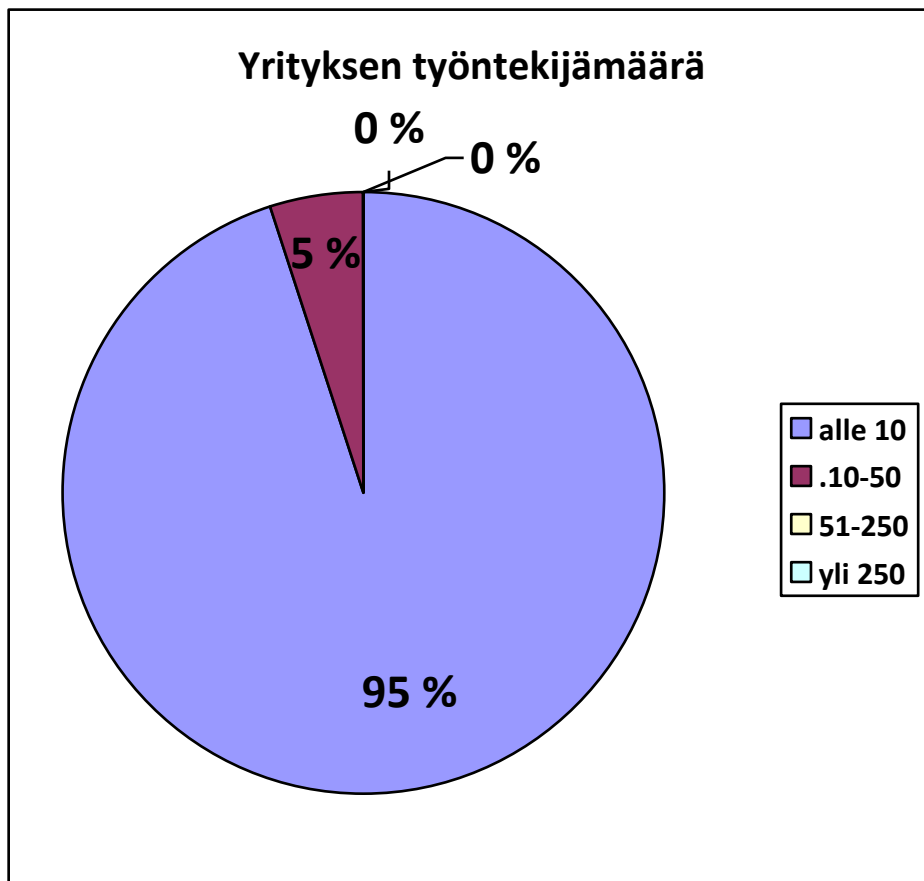
Syitä, miksi toiminimi oli valittu yritysmuodoksi, olivat yksinkertaisuus, edullisuus ja helppous perustaa ja hoitaa sekä se, että yrittäjä toimii yksin. Yksi yrittäjä on myös harkinnut toiminimen muuttamista osakeyhtiöksi. Avoimen yhtiön yrittäjä vastasi yhtiömuodon olevan helppo. Kommandiittiyhtiöiden yrittäjät kertoivat kyseisen yritysmuodon olleen sopiva, kun yritystä on perustettu sekä sen, että kommandiittiyhtiö sopii pienelle perheyriykselle. Kaksi kommandiittiyhtiön yrittäjää vastasi yritysmuodon mahdollisesti muutettavan osakeyhtiöksi. Toinen yrittäjistä ilmoitti syyksi sen, että sukupolvenvaihdoksen jälkeen yrityksellä on kaksi osakasta. Kolme osakeyhtiön yrittäjää ilmoitti yritysmuodon syyksi sen, että yrityksellä on enemmän kuin yksi omistaja tai rahoittaja. Lisäksi mainittiin

verotukselliset asiat sekä yrityksen kasvumahdollisuudet. Osakeyhtiö myös katsottiin parhaimmaksi vaihtoehdoksi yritysmuodoista.

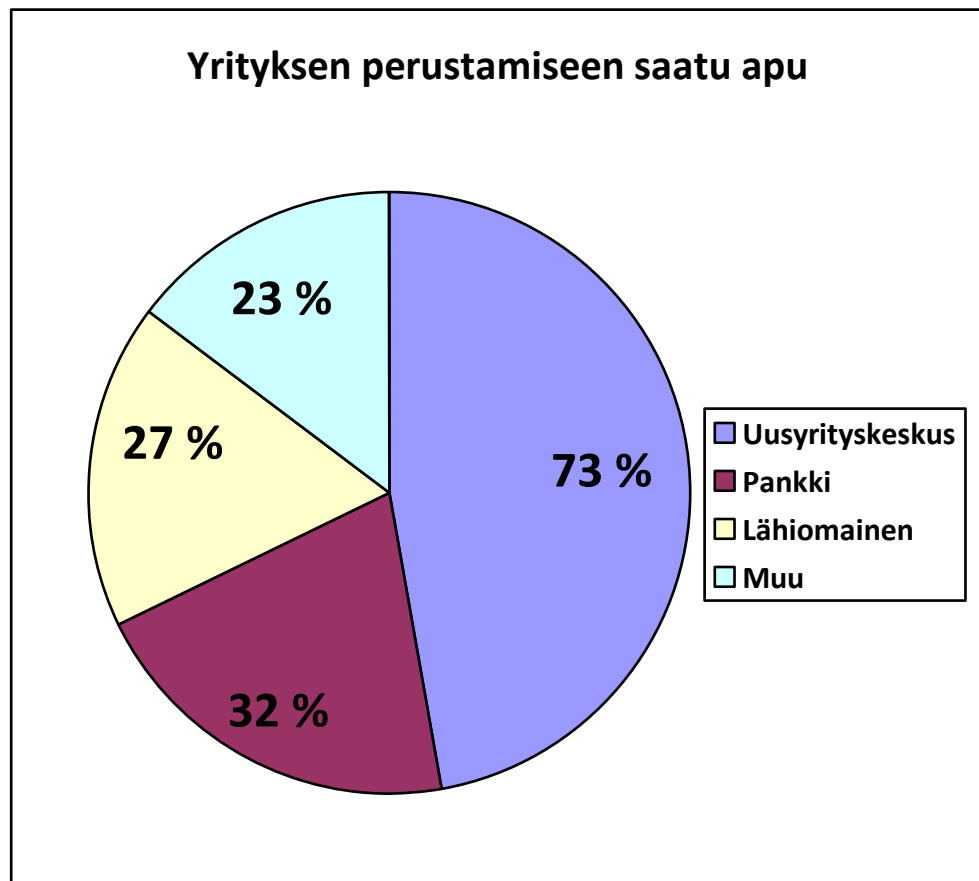
Kuvio 7. Kyselyyn osallistuneiden yritysten ikä.

Puolet eli 11 yrityksistä ovat 0–5-vuotiaita. Seuraavaksi suurin yritysten ikäryhmä oli yli 10-vuotiaat yritykset, joita oli seitsemän (32 %), joista yksi yrittäjä ilmoitti yrityksensä olevan jo 106-vuotias. Vähiten eli neljä (18 %) kyselyyn osallistuneista yrittäjistä ilmoitti yrityksen olevan 6–10-vuotias.

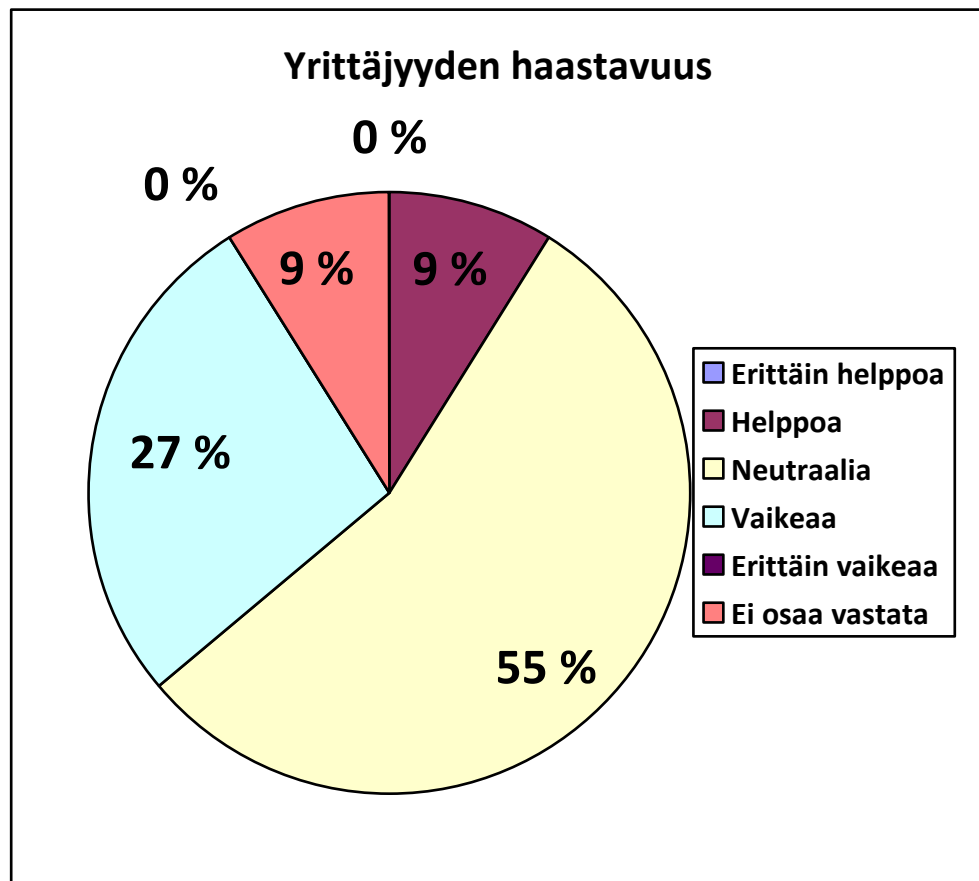
Kuvio 8. Kyselyyn osallistuneiden yritysten työntekijämäärä.

Kuviosta 8 käy ilmi, että melkein kaikki kyselyyn vastanneet yrittäjät ilmoittivat yrityksensä työntekijämäärän olevan alle kymmenen, eli 21 yritystä (95 %). Vain yhdessä yrityksessä työntekijöitä oli 10–50 eli 5 % vastanneista.

Kuvio 9. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien saama apu eri tahoilta.

Kuviosta 9 näkee, että Uusyrityskeskus on ollut suurin avunantaja yrittäjille, 16 (73 %) yrittäjälle, kun he ovat yritystään perustaneet. Toiseksi eniten apua yrittäjät ovat saaneet pankilta, 32 % yrittäjistä ja kolmanneksi eniten lähiomaiselta, 27 % yrittäjistä. Lisäksi yrittäjistä viisi (23 %) on saanut apua vakuutusyhtiöltä, yrittäjäkurssilta, Satakunnan ammattikorkeakoulusta, aikuiskoulutuskeskuksesta tai omaehtoisesta selvityksestä. Yksi yrittäjistä ilmoitti, ettei ole saanut tai hakenut mistään apua. Viisi vastanneista kertoi saaneensa apua pelkästään Uusyrityskeskukselta, kaksi Uusyrityskeskukselta ja muualta, neljä Uusyrityskeskukselta ja lähiomaiselta, viisi Uusyrityskeskukselta ja pankilta sekä kaksi yrittäjää uusyrityskeskukselta, pankilta ja lähiomaiselta.

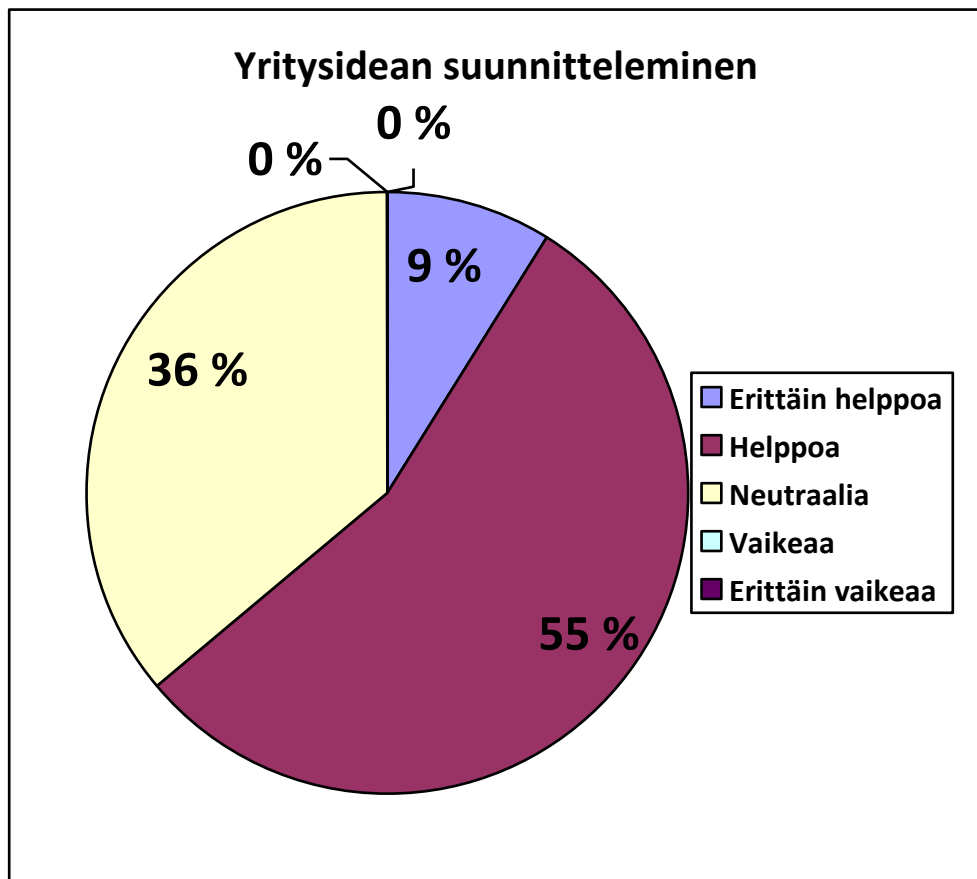

Kuvio 10. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide yrittäjyyden haastavuudesta.

Ainutkaan yrittäjä ei ollut sitä mieltä, että yrittäjyys olisi ollut erittäin helppoa tai erittäin vaikeaa. Sen sijaan kaksi (9 %) yrittäjistä piti yrittämistä helppona. Suurin osa 12 yrittäjää (55 %) piti toimintaa neutraalina. Kuusi yrittäjää (27 %) piti yrittämistä vaikeana. Kaksi yrittäjää (9 %) ei osannut vastata.

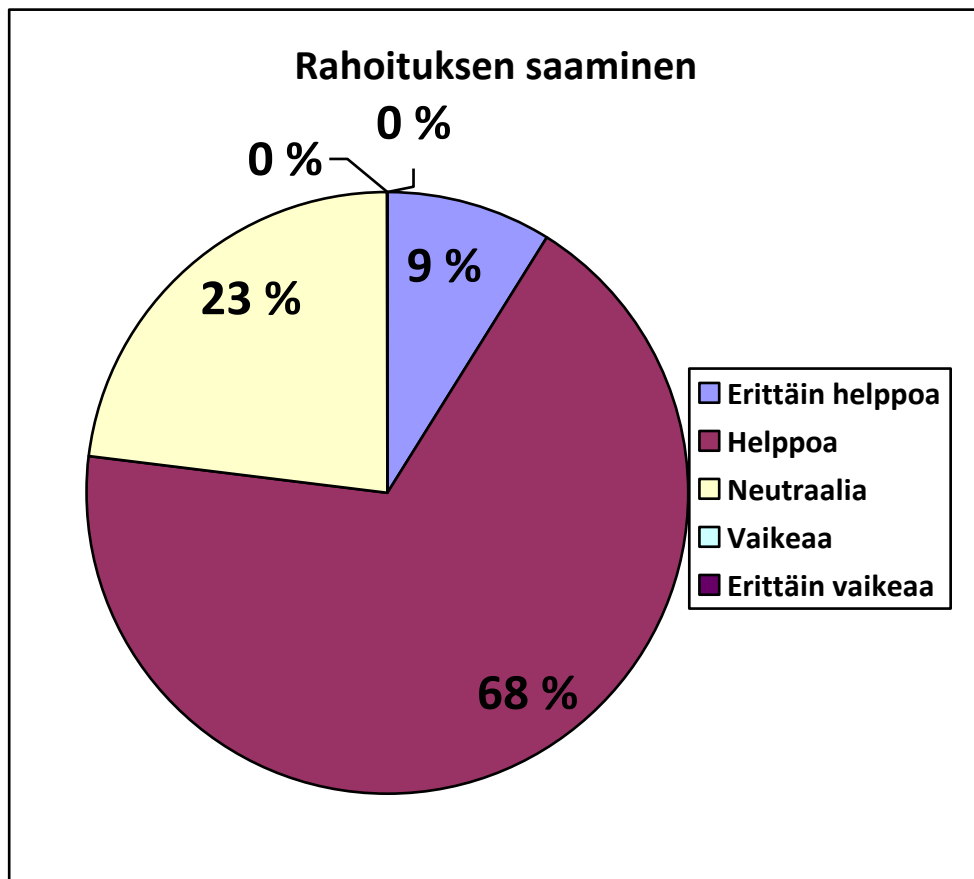
Toinen yrittäjyyden helpoksi kokeva kertoi syyksi sen, että hän tuntee alansa hyvin. Yrittäjyyden neutraaliksi tai vaikeaksi luokittelevat yrittäjät perustelivat vastauksensa yleisimmin sillä, että toiminta on kausiluonteista ja että saa pidettyä oman taloutensa tasapainossa. Osa yrittäjistä mainitsi myös, että vaikka on vapaus tehdä asioita niin kokonaisvastuu on myös itsellä. Lisäksi yksittäisiä vastauksia olivat, että töitä saa todella tehdä palkan eteen, riskejä pitää ottaa sekä työpäivät venyvät pitkiksi.

Haastavimmaksi yrittäjyydessä melkein joka vastauksessa ilmeni ajanpuute ja aikatauluttaminen. Sen lisäksi vaikeaksi koettiin hyvien työntekijöiden löytäminen, työn jaksottaminen ja kausiluonteisuus, tulojen ja menojen yhteensovittaminen ja sopivien tuotteiden löytäminen asiakkaille. Myös säännöllisen palkan ja loman puuttuminen koettiin haastavaksi.

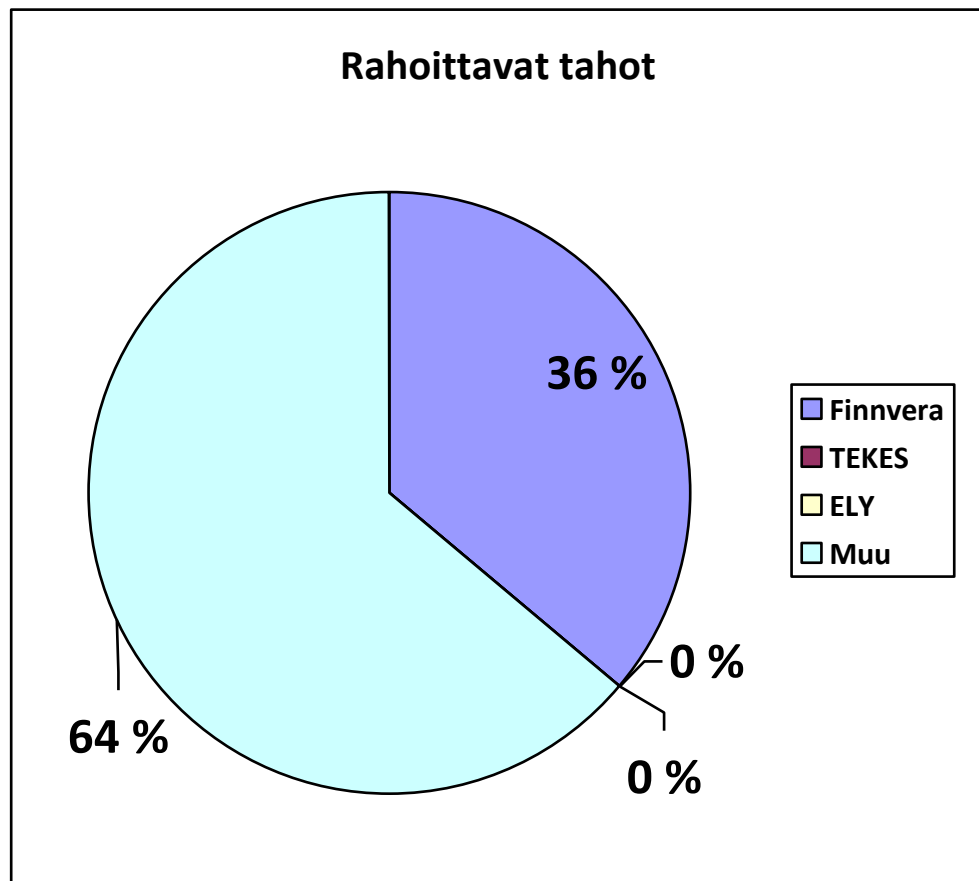
Kuvio 11. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide yritysideo (sisältäen toiminta-ajatuksen, liikeidean ja liiketoimintasuunnitelman) suunnittelemisesta.

Kyselyyn vastanneista yrittäjistä 12 (55 %) oli sitä mieltä, että yritysideo suunnitteleminen oli helppoa. Yrittäjistä kahdeksan (36 %) piti suunnitelmaa neutraalina ja kaksi (9 %) erittäin helppona. Yhdenkään yrittäjän mielestä yritysideo suunnitteleminen ei ollut vaikeaa tai erittäin vaikeaa.

Kuvio 12. Kyselyyn osallistuneiden yrittäjien mielipide rahoituksen saamisesta.

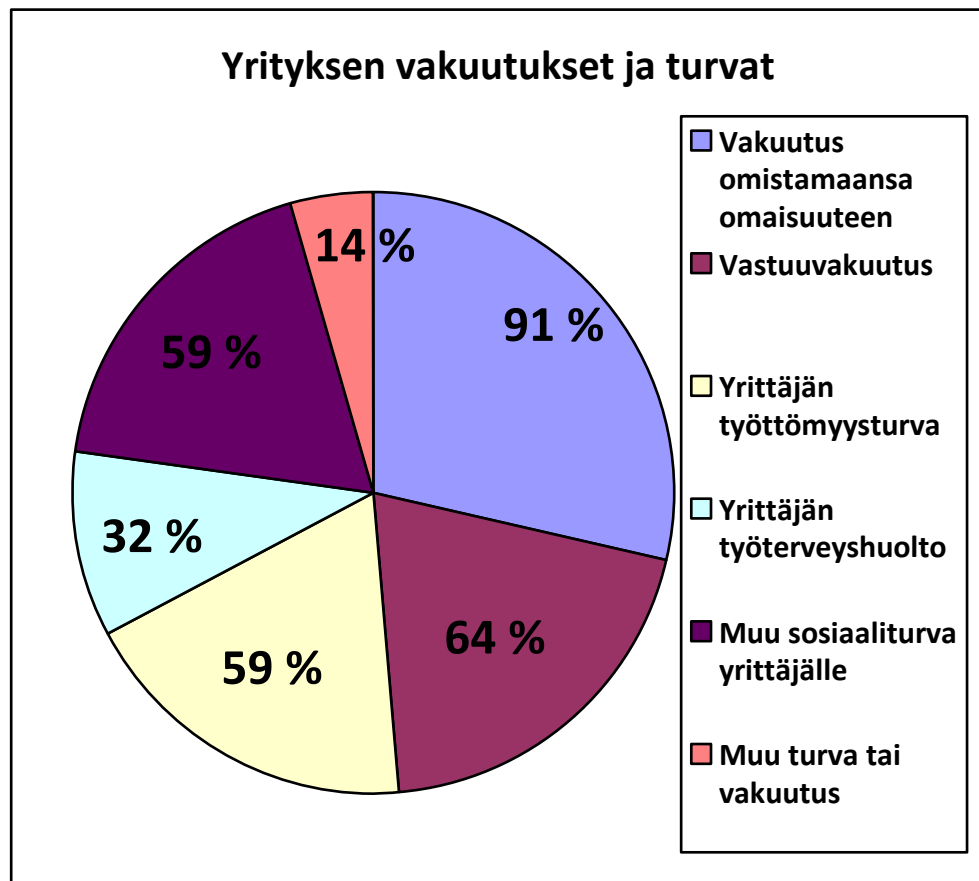
Useimmat yrittäjät (68 %) kokivat yrityksen rahoituksen saamisen helpoksi. Viisi yrittäjää (23 %), koki asian neutraaliksi. Kahden yrittäjän (9 %) mielestä rahoituksen saaminen oli erittäin helppoa. Vaikeaksi tai erittäin vaikeaksi asiaa ei kokenut ainutkaan yrittäjä.

Kuvio 13. Kyselyyn osallistuneiden yritysten saamat rahoitukset.

Muu, mikä? -oli kohta, johon yli puolet (64 %) kirjoitti pankki. Yksi yrittäjä, joka vastasi Muu -kohtaa ilmoitti toisen rahoittajista olleen Autorahoitusyhtiö nykyisin Samporahoitus. Myös Finnvera oli rahoittajana kahdeksassa (36 %) yrityksistä. Kaksi yritystä oli saanut rahoitusta Finnveralta ja pankista, yksi Finnveralta ja Autorahoitusyhtiöltä ja yksi ilmoitti, että ei ole hakenut rahoitusta mistään, vaan toiminta alkoi omilla kotona jo valmiina olevilla kalustoilla.

Kuvio 14. Kyselyyn osallistuneiden yritysten vakuutukset ja turvat.

Yrityksistä 20:lla (91 %) on vakuutus omistamaansa omaisuuteen (esimerkiksi huoneisto, kalusto ja tavarat). Vastuuvakuutus (henkilö-, tavara-, tuote-, ja/tai konsultointi) löytyy 14 yrityksestä (64 %). Kolmellatoista yrittäjällä (59 %) on työttömyysturva ja muu sosiaaliturva: kuudella työtapaturmavakuutus ja neljällä henkivakuutus, kolmella muu turva tai vakuutus. Seitsemällä yrittäjistä (32%) on yrittäjän työterveyshuolto sekä kolmella muu turva ja vakuutus, joista mainittiin liikenevakuutus, keskeytysvakuutus, vapaaehtoinen eläke ja yrittäjän Fennia -turva.

Lopuksi yrittäjät saivat jättää terveisensä yrittäjyyttä harkitsevalle. Kuusi yrittäjistä ei halunnut jättää minkäänlaisia terveisiä. Yrittäjistä viisi halusi muistuttaa, että yritystoiminnan aloittamista kannattaa harkita tarkkaan. Pitää miettiä sitä, että onko valmis panostamaan yritykseen kaiken aikansa ilman säännöllistä lomaa ja palkkaa, eikä heti kannata haaveilla uuden upean

urheiluauton ostosta. Loput 11 yrittäjää halusivat antaa kannustavaa palautetta. Kun on valmis panostamaan työhön ja työ on mielekästä, sitä pitäisi yrittää. Kannattaa olla innokas, rohkea ja luottaa omiin tietoihin ja taitoihin sekä olla aktiivisesti mukana. Jos löytää toimivan liikeidean ja haluaa kantaa itse vastuunsa, yrittäjyyttä suositeltiin.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET

Kyselyyn vastainneista yrittäjistä suurin osa oli naisia. Uskon tämän johtuvan siitä, että sain suurimman osan vastauksista, kun henkilökohtaisesti kävin Uudenkaupungin keskustan alueella toimivissa pienissä yrityksissä, ja isoin osa näiden yritysten omistajista ovat naisia. Koko Suomen yrittäjistä naisten osuus on 34,5 prosenttia. Kyselyyn vastanneet yritykset olivat työntekijämäärältään 95 %:sti alle 10 hengen yrityksiä. Tilastokeskuksen mukaan alle 10 hengen yrityksiä vuonna 2010 oli koko maassa 94,4 prosenttia, joka vastaa melkein oman kyselyni tulosta.

Yrittäjyyteen voi hakea apua rahoittajilta, omaisilta, uusyrityskeskuksilta ja niin edelleen. Moni kyselyyn vastanneista yrittäjistä olikin juuri näiltä edellä mainituilta tahoilta saanut apua yrityksen perustamiseen. Yritystä voi rahoittaa tulorahoituksella ja pääomarahoituksella. Lisäksi yrittäjä voi hakea erilaisia yritystukia. Rahoittajia ovat muun muassa Finnvera, TEKES, ELY-keskus, pankki. Suurin osa kyselyyn vastanneista yrittäjistä oli hakenut rahoitusta pankilta. Yrittäjät kokivat myös rahoituksen saamisen helpoksi.

Kirjanpito on jokaiselle yritykselle pakollinen ja kaikki kyselyn yrittäjät olivat ulkoistaneet kirjanpidon. Yrittäjälle on olemassa monenlaista vakuutusta ja turvaa, esimerkiksi yrittäjän eläkevakuutus, työttömyysturva, työterveyshuolto, päiväraha ja muu sosiaaliturva sekä vapaaehtoiset muut vakuutukset. Kyselyssä yrittäjät kertoivat omistavansa monia edellä mainituista vakuutuksista, esimerkiksi vakuutus omistamaansa omaisuuteen, vastuuvakuutus, työttömyysturva ja muu sosiaaliturva.

POHDINTA

Työn tekeminen oli samaan aikaan helppoa ja haastavaa. Teorian kirjoittaminen vei paljon enemmän aikaa, kuin olin kuvitellut. Osasyö opinnäytetyön viivästymiseen on se, että taloudellisista syistä jouduin aloittamaan työt opiskelun ohessa. Teoriaa löytyi paljon. Internetistä löytyi paljon tietoa, mutta ne olivat hyvin lyhyitä pätkiä, joita oli vaikea yhdistellä vastaamaan opinnäytetyön vaatimuksia.

Kyselyn kysymykset tuottivat aluksi ongelmia, mutta kun kysymykset olivat opettajan hyväksynnän käyneet läpi, vastauksien saaminen oli mielestäni helppoa. Parhaiten vastaukset sai, kun oli itse henkilökohtaisesti yhteydessä yrittäjiin. Suurempi työ oli koota kyselyn vastaukset yhteen. Kun keksin hyvän keinon koota vastaukset yhteen, niiden kirjoittaminen kävi nopeasti. Eräs asia, jota jäin pohtimaan on se, että kyselyyn vastanneista yrittäjistä vain muutamalla oli yrittäjän työterveyshuolto. Haluaisin tietää, miksi näin on. Vaikka vastausten määrä oli pieni, mielestäni jako yritysten ikäryhmien välillä on selitettävissä. Nuoria yrityksiä on paljon, koska ihmiset ovat halunneet työllistää itse itsensä laman aikana. Yli 10-vuotiailla yrityksillä on taas mielestäni vahva pohja selviytyä huonosta taloudellisesta tilanteesta, kun taas 6–10-vuotiaat yritykset ovat mahdollisesti saaneet juuri lainat ja rahoitukset maksettua ja sen vuoksi yrityksillä saattaa olla huonommat mahdollisuudet selviytyä, koska omavaraisuus ei ole vielä suuri. Mielestäni yritysidean suunnitteleminen ei saisi olla vaikeaa, koska silloinhan yrittäjä ei mahdollisesti tiedä aloittamastaan yritystoiminnasta tarpeeksi.

Mielestäni työni tavoite toimia ohjeena yrityksen perustamista harkitsevalle onnistui. Itse sain vielä uutta hyvää tietoa ja toivon, että joku muukin innostuu vielä yrittäjyydestä ja saa apua tästä opinnäytetyöstä.

LÄHTEET

Almgren, S. & Lindfors, H. 1996b Minä yrittäjänä – yritysmuodot, kirjanpito ja verotus Vantaa: Tummavuoren kirjapaino Oy.

EDU – Opettajan verkkopalvelu 2012. Yrittäjyysväylä. Viitattu 20.9.2012
<http://www2.edu.fi/yrittajyysvayla/?page=212>

EDU – Opettajan verkkopalvelu 2012 Yrittäjyysväylä. Viitattu 31.7. 2012
<http://www2.edu.fi/yrittajyysvayla/?page=212>

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 2012. Tehtävät ja toiminta. Viitattu 31.7.2012
<http://www.ely-keskus.fi/fi/ELYkeskukset/varsinaissuomenely/Tehtavatjatoiminta/Sivut/default.aspx>

Finnvera 2012. Viitattu 21.7.2012 www.finnvera.fi

Holopainen, T. 2006 Yrityksen perustajan opas – silta yrittäjyyteen Helsinki: Edita Prima Oy.

Kansaneläkelaitos 2012. Henkilöasiakkaat – sairastaminen. Viitattu 7.11.2012
<http://www.kela.fi/in/internet/suomi.nsf/NET/180701123310K%C3%85?OpenDocument>

Kinkki, S.; Hulkko, P. & Mäkinen, I. 1999 Yritystoiminta Porvoo: WSOY

Suomen Uusyrityskeskukset ry 2010. Perustamisopas alkavalle yrittäjälle.

Suomen Yrittäjät 2012. Minustako yrittäjä – avoin yhtiö. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/minustakoyrittaja/perustamistoimet/avoinyhtio/>

Suomen Yrittäjät 2012. Minustako yrittäjä – kommandiittiyhtiö. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/minustakoyrittaja/perustamistoimet/kommandiittiyhtio/>

Suomen Yrittäjät 2012. Minustako yrittäjä – osakeyhtiö. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/minustakoyrittaja/perustamistoimet/osakeyhtio/>

Suomen Yrittäjät 2012. Minustako yrittäjä – osuuskunta. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/minustakoyrittaja/perustamistoimet/osuuskunta/>

Suomen Yrittäjät 2012. Verot ja rahat – elinkeinoverotus. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/verotjarahat/verotus/osakeyhtionverotus/>

Suomen Yrittäjät 2012. Verot ja rahat – verotus. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/verotjarahat/verotus/elinkeinonharjoittajanverotus/>

Suomen Yrittäjät 2012. Yrittäjä ihmisenä – Työttömyysturva – SYT-kassa. Viitattu 7.11.2012
http://www.yrittajat.fi/fi-FI/yrittajaihmisena/yrittajan_tyottomyysturva/tyottomyysturva

Suomen Yrittäjät 2012. Yrittäjä ihmisenä – YEL-vakuutus. Viitattu 7.11.2012
<http://www.yrittajat.fi/yrittajaihmisena/yelvakuutus/>

Taloustieto Oy 2012. Yritystoiminnan rahoitus. Viitattu 21.8.2012
<http://www.taloustieto.fi/lukiotext/1text607.html>

Teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskus 2012. Tekes. Viitattu 31.7.2012
<http://www.tekes.fi/fi/community/Tekes/320/Tekes/626>

Tilastokeskus 2010. Tuotteet ja palvelut – Yritykset. Viitattu 18.5.2012
http://tilastokeskus.fi/til/tyokay/2009/01/tyokay_2009_01_2011-04-04_tau_001_fi.html

Tilastokeskus 2011. Tilastot. Viitattu 18.5.2012
http://www.stat.fi/tup/suoluk/suoluk_yritykset.html

Tilastokeskus 2011. Tilastot. Viitattu 18.5.2012 http://www.stat.fi/til/aly/2010/aly_2010_2011-10-20_kat_001_fi.html

Tilastokeskus 2011. Tilastot. Viitattu 31.7.2012
http://stat.fi/til/tyokay/2009/01/tyokay_2009_01_2011-04-04_tau_001_fi.html

Tilastokeskus 2012. Tilastot. Viitattu 31.7.2012 http://stat.fi/til/tyti/2012/06/tyti_2012_06_2012-07-24_tie_001_fi.html

Uusyrityskeskus 2012. Palvelut ja työkalut – Starttiraha. Viitattu 31.10.2012
<http://uusyrityskeskus.fi/starttiraha>

Yritys24 2011. Laadukasta ja luotettavaa. Viitattu 14.11.2012 <http://yritys24.com/laadukasta-ja-luotettavaa-yrityksen-imago/>

Yritystulkki 2012. Yrityksen perustaminen. Viitattu 21.8.2012
<http://www.yritystulkki.fi/alue/vakka/index.php?page=1457&lang=1>

Kysely yrittäjille

Kysely 2012, Yrittäjille

Tämä kyselytutkimus tehdään osana liiketoiminnan logistiikan opiskelijan Ida Aallon opinnäytetyötä. Vastaukset käsitellään kokonaisuutena, jolloin yksittäisen henkilön vastaukset eivät tule esille työssä. Opinnäytetyön tavoitteena on toimia ohjeena ihmiselle, joka aikoo perustaa yrityksen.

1. Sukupuoli

- mies
- nainen

2. Ikä

- 18-30 vuotta
- 31-45 vuotta
- 46-65 vuotta
- yli 65 vuotta

3. Yritysmuoto

- Yksityinen elinkeinoharjoittaja / Toiminimi
- Avoin yhtiö
- Kommandiittiyhtiö
- Osakeyhtiö
- Osuuskunta

Miksi juuri kyseinen yritysmuoto?

---

4. Yrityksen ikä

- 0-5 vuotta
- 6-10 vuotta
- yli 10 vuotta
-

5. Yrityksen työntekijämäärä

- alle 10 henkeä
- 10-50 henkeä
- 51-250 henkeä
- yli 250 henkeä

6. Miksi ryhdyit yrittäjäksi?

---

7. Mistä sait apua yrityksen perustamiseen?

- Uusyrityskeskus
- Pankki
- Lähiomainen
- muu, mikä? _____

8. Koetko että yrittäjyys on:

- Erittäin helppoa
- Helppoa
- Neutraalia
- Vaikeaa
- Erittäin vaikeaa

Perustele vastauksesi:

---

9. Mikä on suurin haaste yrittäjänä olemisessa?

---

10. Oliko yritysidean (sis. toiminta-ajatus, liikeidea ja liiketoimintasuunnitelma) suunnitteleminen:

- Erittäin helppoa
- Helppoa
- Neutraalia
- Vaikeaa
- Erittäin vaikeaa

11. Oliko rahoituksen saaminen:

- Erittäin helppoa
- Helppoa
- Neutraalia
- Vaikeaa
- Erittäin vaikeaa

12. Mistä hait rahoitusta?

- Finnvera

- TEKES (Teknologian ja innovaatioiden kehittämiskeskus)
- ELY-keskus (elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus)
- muu, mikä? _____

13. Onko kirjanpito ulkoistettu?

- Kyllä
- Ei

14. Onko yrityksellä:

- Vakuutus omistamaansa omaisuuteen (esim. huoneisto, kalusto, tavarat)
- Vastuuvakuutus (henkilö-, tavara-, tuote-, ja/tai konsultointi)
- Yrittäjän työttömyysturva
- Yrittäjän työterveyshuolto
- Muu sosiaaliturva yrittäjälle (työtapaturma-, ammattiturva-, henkivakuutus), Mikä?
_____
- Muu turva tai vakuutus, Mikä?
_____

15. Terveiset yrittäjyyttä harkitsevalle
